

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. Zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów						

Warszawa, dnia 2 sierpnia 2021 r.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko

1.	Art. 8	1. W celu wzmocnienia działań w zakresie ponownego wykorzystania odpadów i zapobiegania ich powstawaniu, recyklingu oraz innych form odzysku państwa członkowskie mogą podjąć środki prawodawcze lub inne niż prawodawcze w celu zapewnienia, aby każda osoba fizyczna lub prawna, która zawodowo opracowuje, wytwarza, przetwarza, obrabia, sprzedaje lub wwozi produkty (producent produktu) ponosiła rozszerzoną odpowiedzialność producenta. Środki takie mogą obejmować przyjmowanie zwracanych produktów i odpadów pozostających po wykorzystaniu tych produktów, a także późniejsze gospodarowanie tymi odpadami i odpowiedzialność finansową za te działania. Środki te mogą obejmować obowiązek podawania do wiadomości publicznej informacji o stopniu, w jakim można ponownie wykorzystać i przetworzyć dany produkt. W przypadku gdy środki takie obejmują ustanowienie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta obowiązują ogólne minimalne wymagania określone w art. 8a. Państwa członkowskie mogą postanowić, że producenci produktów podejmujący z własnej inicjatywy finansową lub finansową i organizacyjną odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami stanowiące etap cyklu życia produktu, powinni stosować niektóre lub wszystkie ogólne wymagania minimalne określone w art. 8a.	N	-	-	
2.		2. Państwa członkowskie mogą zastosować	N	-	-	

		odpowiednie środki zachęcające do projektowania produktów i składników produktów w taki sposób, aby zmniejszyć ich oddziaływanie na środowisko i wytwarzanie odpadów podczas produkcji, a następnie użytkowania produktów, oraz gwarantujące, że odzysk i unieszkodliwianie produktów, które stały się odpadami, będą się odbywać zgodnie z art. 4 i 13. Środki te mogą zachęcać, między innymi, do opracowywania, produkcji i wprowadzania do obrotu produktów i składników produktów nadających się do wielokrotnego użycia, które zawierają materiały pochodzące z recyklingu, są technicznie trwałe oraz łatwo naprawialne i które, po tym jak stały się odpadami, nadają się do przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, co ułatwia właściwe stosowanie hierarchii postępowania z odpadami. Środki te uwzględniają wpływ produktów w całym cyklu ich życia, hierarchię postępowania z odpadami oraz, w stosownych przypadkach, możliwość wielokrotnego recyklingu.				
3.		3. Przy stosowaniu rozszerzonej odpowiedzialności producenta państwa członkowskie biorą pod uwagę wykonalność techniczną i opłacalność ekonomiczną, a także ogólne oddziaływanie na środowisko, zdrowie ludzkiego i aspekty społeczne, z poszanowaniem potrzeby zagwarantowania właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.	N	-	-	
4.		4. Rozszerzona odpowiedzialność producenta stosowana jest bez uszczerbku	N	-	-	

		dla odpowiedzialności za gospodarowanie odpadami, o której mowa w art. 15 ust. 1, oraz bez uszczerbku dla obowiązujących szczególnych przepisów dotyczących strumieni odpadów i produktów.				
5.		5. Komisja organizuje wymianę informacji między państwami członkowskimi a podmiotami zaangażowanymi w systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta na temat praktycznego wdrożenia ogólnych minimalnych wymogów określonych w art. 8a. Obejmuje ona, między innymi, wymianę informacji na temat najlepszych praktyk służących zapewnieniu odpowiedniego zarządzania, współpracy transgranicznej w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz niezakłóconego funkcjonowania rynku wewnętrznego, na temat cech organizacyjnych i nadzorowania organizacji realizujących w imieniu producentów produktów obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zróżnicowania wkładów finansowych, wyboru podmiotów gospodarujących odpadami i zapobiegania zaśmiecaniu. Komisja publikuje wyniki wymiany informacji i może przedstawić wytyczne w tym zakresie, jak również dotyczące innych istotnych aspektów. Komisja, w konsultacji z państwami członkowskimi, publikuje wytyczne na temat współpracy transgranicznej w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz zróżnicowania wkładów finansowych, o którym mowa w art. 8a ust. 4 lit. b).	N	-	-	

		Jeżeli jest to konieczne, aby uniknąć zakłóceń na rynku wewnętrznym, Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu określenia kryteriów służących zapewnieniu jednolitego stosowania art. 8a ust. 4 lit. b), wykluczając przy tym jakiegokolwiek dokładne określanie poziomu wkładów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2.				
6.	Art. 8a	1. W przypadku gdy systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta zostały ustanowione zgodnie z art. 8 ust. 1, a także zgodnie z innymi unijnymi, aktami prawnymi, państwa członkowskie: a) w wyraźny sposób określają role i obowiązki wszystkich odpowiednich zaangażowanych podmiotów, w tym producentów produktów, wprowadzających produkty do obrotu w państwie członkowskim, organizacji realizujących w ich imieniu obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, prywatnych lub publicznych podmiotów gospodarujących odpadami, władz lokalnych oraz, w stosownych przypadkach, podmiotów zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia oraz przedsiębiorstw gospodarki społecznej; b) zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami określają cele w zakresie gospodarowania odpadami w dążeniu do osiągnięcia przynajmniej celów ilościowych istotnych dla systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta określonych w niniejszej	T	Art. 1 pkt 1 lit. a Art. 1 pkt 1 lit. a Art. 1 pkt 1 lit. b Art. 1 pkt 2 Art. 1 pkt 3	2) zasady działania organizacji odpowiedzialności producentów, 4) zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej, opłaty recyklingowej oraz opłaty opakowaniowej 1) będących organizacjami odpowiedzialności producentów; 1) uzyskania wymaganych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, zawartości materiałów pochodzących z recyklingu oraz selektywnego zbierania, w tym dotyczących opłaty produktowej, oraz dokumentów potwierdzających recykling odpadów opakowaniowych, eksport odpadów opakowaniowych i wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych, Art. 6a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który wprowadza do obrotu produkty w opakowaniach pochodzące od producenta, nie musi wykonywać obowiązków nałożonych na niego ustawą, o ile: 1) autoryzowany przedstawiciel tego producenta jest wpisany do rejestru; 2) przekazał autoryzowanemu przedstawicielowi wszelkie dane niezbędne do wykonywania przez niego obowiązków w odniesieniu do produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przez tego wprowadzającego,	

	dyrektywie, dyrektywie 94/62/WE, dyrektywie 2000/53/WE, dyrektywie 2006/66/WE oraz dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE, a także inne cele ilościowe lub jakościowe uważane za istotne dla systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta; c) zapewniają, by działał system sprawozdawczy służący do gromadzenia danych dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu w państwach członkowskich przez producentów produktów objętych systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz danych na temat zbierania i przetwarzania odpadów pochodzących z tych produktów, określając, w stosownych przypadkach, przepływy materiałów odpadowych, jak również inne dane istotne dla celów, o których mowa w lit. b); d) zapewniają równe traktowanie poszczególnych producentów produktów, niezależnie od ich pochodzenia czy wielkości, nie nakładając nieproporcjonalnego obciążenia regulacyjnego na producentów małych ilości produktów, w tym również na małe i średnie przedsiębiorstwa. 2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by posiadacze odpadów objęci systemami rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionymi zgodnie z art. 8 ust. 1 byli informowani o środkach służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, zakładach zajmujących się ponownym		w szczególności informacje o masie opakowań wprowadzonych do obrotu w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym wraz z produktami pochodzącymi od producenta, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela. 2. W przypadku nieprzekazania autoryzowanemu przedstawicielowi danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą w odniesieniu do masy opakowań, w jakiej wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym, o której nie poinformował autoryzowanego przedstawiciela. 3. Autoryzowany przedstawiciel prowadzi wykaz wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy korzystają z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1. - będącego organizacją odpowiedzialności producentów, - będącego autoryzowanym przedstawicielem, 8b) opakowaniu przeznaczonym dla gospodarstw domowych – rozumie się przez to opakowanie, w którym wprowadzany jest do obrotu produkt w celu używania w gospodarstwach domowych oraz w innych miejscach, w których są używane podobne produkty w opakowaniach; 10a) producencie – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną i posiadającą zdolność prawną, mającą siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim i sprzedającą produkty w opakowaniach na terytorium kraju bez względu	Art. 1 pkt 4 lit. a tiret pierwsze Art. 1 pkt 4 lit. a tiret drugie Art. 1 pkt 4 lit. b Art. 1 pkt 4 lit. c
--	--	--	--	---

	użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia, systemach odbioru i zbierania odpadów oraz o zapobieganiu zaśmiecaniu. Państwa członkowskie podejmują również środki w celu stworzenia zachęt dla posiadaczy odpadów do wzięcia na siebie odpowiedzialności za dostarczanie odpadów do systemów selektywnej zbiórki, przede wszystkim, w stosownych przypadkach, poprzez bodźce ekonomiczne i uregulowania prawne. 3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by wszyscy producenci produktów lub organizacje realizujące w imieniu producentów produktów obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta: a) mieli jasno określony zasięg geograficzny, produktowy i materiałowy, nieograniczający się do przypadków, w których zbieranie odpadów i gospodarowanie nimi przynoszą największe zyski; b) zapewniali odpowiednią dostępność systemów zbierania odpadów w ramach zasięgu, o którym mowa w lit. a); c) posiadali środki finansowe lub środki finansowe i organizacyjne niezbędne do wypełnienia swoich obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta; d) wprowadzili odpowiedni mechanizm samokontroli, wspierany, w stosownych przypadkach, przez regularne niezależne kontrole w celu oceny: (i) zarządzania ich finansami, w tym zgodności z wymogami określonymi w ust. 4 lit. a) i b);	Art. 1 pkt 5 lit. a Art. 1 pkt 5 lit. b Art. 1 pkt 6 Art. 1 pkt 9	na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą środków porozumiewania się na odległość. 1) będący organizacją odpowiedzialności producentów, 7) będący autoryzowanym przedstawicielem Art. 10a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach, z wyłączeniem wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonującego samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, jest obowiązany do zawarcia umowy z organizacją odpowiedzialności producentów w terminie 1 miesiąca od dnia uzyskania wpisu do rejestru w zakresie wprowadzania produktów w opakowaniach. 2. Wprowadzający produkty w opakowaniach, z wyłączeniem wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonującego samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 18 ust. 1 i 1a, jest obowiązany przystąpić do porozumienia, o którym mowa w art. 25, w terminie 1 miesiąca od dnia uzyskania wpisu do rejestru w zakresie wprowadzania produktów w opakowaniach. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany zapewniać gospodarowanie odpadami opakowaniowymi takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadził produkty, w tym recykling takich odpadów, z uwzględnieniem art. 18. 2. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1, odrębnie: 1) dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych –wnosząc opłatę opakowaniową, o której mowa w art. 18a, oraz przez zapewnienie poziomów recyklingu co najmniej w wysokości	
--	--	---	--	--

	(ii) jakości danych zgromadzonych i zgłoszonych zgodnie z ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu oraz z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1013/2006; e) udostępniali publicznie informacje o realizacji celów w zakresie gospodarowania odpadami, o których mowa w ust. 1 lit. b), oraz, w przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, również informacje o: (i) swojej strukturze własności i członkostwa; (ii) wkładach finansowych wnoszonych przez producentów produktów od każdej sprzedanej sztuki lub od każdej tony produktu wprowadzonego do obrotu; oraz (iii) procedurze wyboru podmiotów gospodarujących odpadami. 4. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by wysokość wkładów finansowych płaconych przez producenta produktu w celu wypełnienia jego obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta: a) pokrywała następujące koszty związane z produktami, które producent wprowadza do obrotu w danym państwie członkowskim: — koszty selektywnej zbiórki odpadów, a następnie ich transportu i przetwarzania, w tym przetwarzania niezbędnego do osiągnięcia unijnych celów w zakresie gospodarowania odpadami, oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, o		określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 6, 2) dla pozostałych opakowań – przez zapewnienie poziomów recyklingu co najmniej w wysokości określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 6. 3. Wprowadzający produkty w opakowaniach może wykonywać obowiązek, o którym mowa w ust. 1, samodzielnie jeżeli gospodaruje wyłącznie odpadami opakowaniowymi wytworzonymi przez siebie, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 5b. 4. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonuje obowiązek zapewnienia poziomów recyklingu, o którym mowa w ust. 2, za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów, której zlecił jego wykonanie. 5. Wykonywanie obowiązków określonych w ustawie za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów nie zwalnia wprowadzającego produkty w opakowaniach z odpowiedzialności za realizację tych obowiązków. 6. Organizacja odpowiedzialności producentów wykonuje obowiązek wprowadzającego produkty w opakowaniach na podstawie umowy zawartej z nim w formie pisemnej, pod rygorem nieważności, w odniesieniu do całej masy opakowań jednego lub kilku rodzajów, jakie wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym. 7. Umowa, o której mowa w ust. 6, określa w szczególności terminy płatności i wysokość wynagrodzenia organizacji odpowiedzialności producentów za wykonanie obowiązku przejętego przez nią od wprowadzającego produkty w opakowaniach, z uwzględnieniem ust. 8 i 9. 8. W celu obliczenia wysokości wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 7, wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odpowiedzialności	
--	---	--	--	--

	których mowa w ust. 1 lit. b), po uwzględnieniu dochodów z ponownego użycia, ze sprzedaży surowców wtórnych pochodzących z jego produktów i z nieodebranych kaucji, — koszty dostarczania posiadaczom odpadów odpowiednich informacji zgodnie z ust. 2, — koszty gromadzenia danych i sprawozdawczości zgodnie z ust. 1 lit. c). Niniejsza litera nie ma zastosowania do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych zgodnie z dyrektywami 2000/53/WE, 2006/66/WE lub 2012/19/UE; b) w przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, była zróżnicowana, w miarę możliwości, dla poszczególnych produktów lub grup podobnych produktów, zwłaszcza przy uwzględnieniu ich trwałości, ich przydatności do naprawy, ponownego użycia i recyklingu oraz obecności substancji niebezpiecznych, a tym samym przyjęciu podejścia opartego na cyklu życia i zgodnego z wymogami określonymi w odpowiednich przepisach unijnych oraz opartego na zharmonizowanych kryteriach, jeżeli są one dostępne, w celu zapewnienia niezakłóconego funkcjonowania rynku wewnętrznego; oraz c) nie przekraczała kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami w sposób		producentów uzgadniając jednostkowe stawki wynagrodzenia dla poszczególnych rodzajów opakowań nie niższe niż minimalne stawki wynagrodzenia, o których mowa w art. 18d ust. 1. 9. Wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 7, jest obliczana jako suma iloczynów jednostkowych stawek wynagrodzenia dla poszczególnych rodzajów opakowań, o których mowa w ust. 8, oraz mas opakowań poszczególnych rodzajów odpowiadających tym stawkom, w których wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził do obrotu produkty, stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3. 10. W przypadku wykonywania obowiązku określonego w art. 19 ust. 1 za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów umowa, o której mowa w ust. 6, określa terminy płatności i wysokość środków przekazywanych organizacji odpowiedzialności producentów za wykonanie tego obowiązku. 11. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazać organizacji odpowiedzialności producentów wszelkie niezbędne dane do realizacji przejętego przez tą organizację obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3. 12. W przypadku nieprzekazania organizacji odpowiedzialności producentów danych, o których mowa w ust. 11, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, o których nie poinformował organizacji odpowiedzialności producentów, a które wprowadził do obrotu w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu recyklingu	
--	--	--	---	--

	efektywny kosztowo. Koszty te są ustalane w sposób przejrzysty między zainteresowanymi podmiotami. W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia właściwego gospodarowania odpadami i efektywności ekonomicznej systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta państwa członkowskie mogą odstąpić od podziału odpowiedzialności finansowej określonego w lit. a), pod warunkiem że: (i) w przypadku systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych z myślą o realizacji celów i zadań w zakresie gospodarowania odpadami wyznaczonych na mocy unijnych aktów ustawodawczych, producenci produktów ponoszą co najmniej 80 % niezbędnych kosztów; (ii) w przypadku systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych w dniu 4 lipca 2018 r. lub po tej dacie z myślą o realizacji celów i zadań w zakresie gospodarowania odpadami wyznaczonych wyłącznie na mocy przepisów danego państwa członkowskiego, producenci produktów ponoszą co najmniej 80 % niezbędnych kosztów; (iii) w przypadku systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych przed dniem 4 lipca 2018 r. z myślą o realizacji celów i zadań w zakresie gospodarowania odpadami wyznaczonych wyłącznie na mocy przepisów danego państwa członkowskiego, producenci produktów	zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3. 13. Organizacja odpowiedzialności producentów może zlecić wykonanie poszczególnych czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi wyłącznie podmiotom, które posiadają: 1) zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów, lub 2) wpis do rejestru w zakresie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 5 lit. a-c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach – chyba że działalność taka nie wymaga uzyskania decyzji lub wpisu do rejestru. 14. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odpowiedzialności producentów są obowiązani przechowywać umowy, o których mowa w ust. 6, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać. 1. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach jest obowiązany zapewniać gospodarowanie odpadami opakowaniowymi po środkach niebezpiecznych, w tym recykling tych odpadów odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, z wyłączeniem odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin. 1a. Wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin jest obowiązany zapewniać gospodarowanie odpadami opakowaniowymi po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin, w tym recykling tych odpadów odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań. 2a. Wprowadzający produkty w opakowaniach może
		Art. 1 pkt 10 lit. a
		Art. 1 pkt 10 lit. b
		Art. 1 pkt 10 lit. c
		Art. 1 pkt 10 lit. d

	ponoszą co najmniej 50 % niezbędnych kosztów, oraz pod warunkiem że pozostałe koszty ponoszą pierwotni wytwórcy odpadów lub dystrybutorzy. Odstępstwo to nie może być wykorzystane w celu obniżenia odsetka kosztów ponoszonych przez producentów produktów w ramach systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych przed dniem 4 lipca 2018 r. 5. Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie ramy monitorowania i egzekwowania w celu zapewnienia, by producenci produktów i organizacje realizujące w ich imieniu obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta wypełniały te obowiązki, także w przypadku sprzedaży na odległość, oraz by środki finansowe były właściwie wykorzystywane, a wszystkie podmioty zaangażowane we wdrażanie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta przekazywały wiarygodne dane. Jeżeli na terytorium danego państwa członkowskiego wiele organizacji realizuje w imieniu producentów produktów obowiązki wynikające z systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, to zainteresowane państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden organ niezależny od prywatnych interesów lub organ publiczny do nadzoru realizacji obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Każde państwo członkowskie zezwala		Art. 1 pkt 10 lit. e Art. 1 pkt 10 lit. f Art. 1 pkt 11	wykonywać obowiązek, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, samodzielnie jeżeli gospodaruje wyłącznie odpadami opakowaniowymi wytworzonymi przez siebie, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 5b, 3. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1 lub 1a, przez przystąpienie do porozumienia, o którym mowa w art. 25. uchyla się ust. 4 i 4a, 5. Przepisy ust. 1–3 stosuje się także do wprowadzającego produkty w opakowaniach wielomateriałowych. Art. 18a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach przeznaczonych dla gospodarstw domowych, z wyłączeniem wprowadzającego produkty w opakowaniach, który samodzielnie wykonuje obowiązek określony w art. 17 ust. 1, jest obowiązany do wniesienia opłaty opakowaniowej na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa w terminie 15 dni po upływie miesiąca, za który należy wnieść opłatę. 2. Wysokość należnej opłaty opakowaniowej stanowi suma iloczynów stawek opłaty opakowaniowej dla poszczególnych rodzajów opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz mas opakowań poszczególnych rodzajów odpowiadających tym stawkom, w których wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził do obrotu produkty w danym miesiącu. 3. Maksymalna stawka opłaty opakowaniowej dla każdego rodzaju opakowania przeznaczonego dla gospodarstw domowych wynosi 2 zł za 1 kg. 4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłaty opakowaniowej dla	
--	--	--	--	--	--

	producentom produktów, którzy mają siedzibę w innym państwie członkowskim i wprowadzają produkty do obrotu na jego terytorium, na wyznaczenie osoby prawnej lub fizycznej mającej siedzibę na jego terytorium jako upoważnionego przedstawiciela do spraw wypełniania na jego terytorium obowiązków producenta w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta. W celu monitorowania i kontroli realizacji obowiązków producenta produktu wynikających z systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, państwa członkowskie mogą określić wymogi, takie jak rejestracja, informowanie i sprawozdawczość, które osoba prawna lub fizyczna musi spełnić, aby zostać wyznaczona na upoważnionego przedstawiciela na ich terytorium. 6. Państwa członkowskie zapewniają regularny dialog pomiędzy odpowiednimi podmiotami zaangażowanymi we wdrażanie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w tym producentami i dystrybutorami, prywatnymi lub publicznymi podmiotami gospodarującymi odpadami, władzami lokalnymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz, w stosownych przypadkach, podmiotami gospodarki społecznej, sieciami ponownego użycia i napraw oraz podmiotami zajmującymi się przygotowaniem do ponownego użycia. 7. Państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, by systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta, które zostały ustanowione przed dniem 4 lipca 2018 r., były zgodne z		poszczególnych rodzajów opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych. 5. Minister właściwy do spraw klimatu może różnicować stawki opłaty dla opakowań z tworzyw sztucznych wykonanych z tworzyw sztucznych danego rodzaju. 6. Określając stawki opłaty opakowaniowej, minister właściwy do spraw klimatu kieruje się możliwością recyklingu odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych, w tym możliwością recyklingu odpadów opakowaniowych powstałych z różnych rodzajów tworzyw sztucznych, kosztami zagospodarowania odpadów opakowaniowych oraz ograniczeniem nadmiernego pakowania produktów, określonym za pomocą masy lub rozmiaru opakowania niewspółmiernych do spełnienia funkcji opakowania, a także uwzględnia zawartość w danym rodzaju opakowania materiału pochodzącego z recyklingu oraz dochody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów pochodzących z recyklingu i z nieodebranych kaucji. Art. 18b. 1. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach przeznaczonych dla gospodarstw domowych nie wniósł opłaty opakowaniowej albo wniósł opłatę niższą od należnej, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty opakowaniowej, stosując stawkę opłaty obowiązującą w kwartale, w którym ten przedsiębiorca był obowiązany wnieść opłatę opakowaniową. 2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę opakowaniową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty opakowaniowej. 3. Termin uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna.	
--	--	--	---	--

		niniejszym artykułem do dnia 5 stycznia 2023 r. 8. Podawanie informacji do wiadomości publicznej na mocy niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla zachowania poufności szczególnie chronionych informacji handlowych zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi i krajowymi.		4. W sprawach dotyczących opłaty opakowaniowej oraz dodatkowej opłaty opakowaniowej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.1), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa. Art. 18c. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty opakowaniowej oraz dodatkowej opłaty opakowaniowej. 2. Wpływy z tytułu opłaty opakowaniowej oraz dodatkowej opłaty opakowaniowej, powiększone o przychody z oprocentowania rachunku bankowego i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, o którym mowa w art. 400b ust. 5c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219), w terminie 30 dni po upływie każdego miesiąca. 3. Wpływy z tytułu opłaty opakowaniowej oraz dodatkowej opłaty opakowaniowej w wysokości 1% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty opakowaniowej oraz dodatkowej opłaty opakowaniowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat. Art. 18d. 1. Minister właściwy do spraw klimatu ustala minimalne stawki wynagrodzenia w odniesieniu do poszczególnych rodzajów opakowań uwzględniając: 1) rodzaj opakowania; 2) koszty gospodarowania odpadami opakowaniowymi, w tym koszty zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych; 3) średnie koszty administracyjne prowadzenia działalności przez organizację odpowiedzialności producentów 2. Minister właściwy do spraw klimatu może zróżnicować	
¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020, 2200 oraz z 2020 r. poz. 285, 568, 695.					

				minimalne stawki wynagrodzenia w odniesieniu do poszczególnych rodzajów opakowań biorąc pod uwagę następujące kryteria: 1) przydatność danego rodzaju opakowania do recyklingu, określaną na podstawie projektu opakowania ułatwiającego bądź utrudniającego prowadzenie procesu recyklingu; 2) nadmierne pakowanie produktów, określone za pomocą masy lub rozmiaru opakowania niewspółmiernych do spełnienia funkcji opakowania; 3) zawartość w danym rodzaju opakowania materiału pochodzącego z recyklingu; 4) w przypadku opakowań z tworzyw sztucznych – rodzaje tworzyw sztucznych z uwzględnieniem dostępnych możliwości zbierania, sortowania i recyklingu odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań z danego rodzaju tworzywa sztucznego. Art. 1 pkt 12 lit. b Art. 1 pkt 12 lit. c Art. 1 pkt 12 lit. d Art. 1 pkt 12 lit. e Art. 1 pkt 13	3. Minister właściwy do spraw klimatu w terminie do dnia 30 listopada ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu minimalne stawki wynagrodzenia dla poszczególnych rodzajów opakowań obowiązujące w następnym roku. 2. Wprowadzający produkty w opakowaniach może wykonywać obowiązek określony w ust. 1 samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów. 3. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonując obowiązek określony w ust. 1 za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów, przekazuje w danym roku kalendarzowym tej organizacji łącznie co najmniej 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym. uchyla się ust. 6,
--	--	--	--	---	--

			lit. a		
			Art. 1 pkt 13 lit. b	7. W sprawach dotyczących rozliczenia wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.	
			Art. 1 pkt 13 lit. c	1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do dnia 31 grudnia 2030 r. oraz w latach następnych osiągnąć roczne poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1 do ustawy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań.	
			Art. 1 pkt 13 lit. d	1a. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany osiągnąć w poszczególnych latach do 2030 r., docelowy poziom recyklingu odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 6, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań.	
			Art. 1 pkt 13 lit. e	3a. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu dla poszczególnych rodzajów opakowań uwzględnia się masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi lub przekazanych do recyklingu przydzieloną nieodpłatnie zgodnie z art. 33b ust. 1.	
				uchyla się ust. 4 i 5,	
			Art. 1 pkt 14	6. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do 2030 r.,	
			Art. 1 pkt 15		

				odrębnie dla odpadów powstałych z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla odpadów powstałych z pozostałych opakowań, które wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany osiągnąć, biorąc pod uwagę konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych. w art. 21 uchyla się ust. 3; Art. 21b. 1. Producent ma prawo do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego produkty w opakowaniach, w odniesieniu do wprowadzonych do obrotu produktów w opakowaniach pochodzących od tego producenta. 2. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w ust. 1, jest wyznaczany w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności. 3. Autoryzowanym przedstawicielem może być osoba fizyczna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej lub osoba prawna, mające odpowiednio miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium kraju. 4. Do autoryzowanego przedstawiciela stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego produkty w opakowaniach. 5. W przypadku ustanowienia autoryzowanego przedstawiciela przez producenta producent ten działa wyłącznie za pośrednictwem autoryzowanego przedstawiciela. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz producenta, ponosząc odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego produkty w opakowaniach. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję w postaci papierowej	
			Art. 1 pkt 16 lit. a		
			Art. 1 pkt 16 lit. b		

				albo elektronicznej, obejmującą informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym, w podziale na opakowania przeznaczone dla gospodarstw domowych oraz pozostałe opakowania, w tym o udziale materiałów pochodzących z recyklingu w tych opakowaniach oraz wysokości wnoszonej opłaty opakowaniowej. 1a. Masę opakowań wprowadzonych do obrotu wraz z produktami oraz udział materiałów pochodzących z recyklingu w tych opakowaniach ustala się w oparciu o ewidencję, o której mowa w ust. 1. 1b. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 1, albo prowadzi ją niezetelnie, informacje o masie opakowań, w których wprowadził on do obrotu produkty, w tym o udziale materiałów pochodzących z recyklingu w tych opakowaniach, marszałek województwa lub wojewódzki inspektor ochrony środowiska ustalają szacunkowo. 1c. Oszacowanie masy opakowań, w których wprowadzono do obrotu produkty, w tym udziału materiałów pochodzących z recyklingu w tych opakowaniach, następuje metodą porównawczą: 1) wewnętrzną - polegającą na oszacowaniu masy opakowań, w których wprowadzający wprowadził produkty do obrotu w danym roku, na podstawie informacji o masie opakowań, w których ten wprowadzający wprowadził produkty do obrotu w poprzednich okresach; 2) zewnętrzną - polegającą na oszacowaniu masy opakowań, w których wprowadzający wprowadził produkty do obrotu w danym roku, na podstawie informacji o masie opakowań, w których inny wprowadzający, prowadzący działalność gospodarczą w podobnej skali, wprowadził produkty do obrotu w danym roku. uchyla się ust. 1, 2 i 3a,	
--	--	--	--	--	--

				Art. 1 pkt 17 lit. c Art. 1 pkt 17 lit. d	4. W przypadku odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych zebranych wyłącznie w ramach gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi, przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych przekazuje dyrektorowi Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego, zwanemu dalej „dyrektorem IOS-PIB”, informacje o: 1) okresie, w którym wykonano recykling odpadów opakowaniowych; 2) masie poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, sposobie ich recyklingu, numerze karty przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie oraz dacie ich przyjęcia; - w terminie 7 dni od zakończenia każdego kwartału, w którym te odpady poddane recyklingowi. 4a. W przypadku odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych zebranych wyłącznie poza gminnymi systemami gospodarowania odpadami komunalnymi oraz z pozostałych opakowań wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez organizację odpowiedzialności producentów, organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, albo przez wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonującego samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 18 ust. 1 lub 1a.	
--	--	--	--	---	--	--

				Art. 1 pkt 17 lit. e	uchyla się ust. 5, 6. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych jest obowiązany sporządzić wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, w przypadku gdy odpowiednio organizacja odpowiedzialności producentów, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, albo wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 18 ust. 1 lub 1a, przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów do recyklingu, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 4a, został złożony nie później niż w terminie 7 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu. 6a. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 6 organizacja odpowiedzialności producentów albo organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, w tym również ci, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych do recyklingu, złożyli przedsiębiorcy prowadzącemu recykling odpadów opakowaniowych wniosek, o którym mowa w ust. 4a, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, nie później jednak niż 14 dni po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych może sporządzić wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3. 6b. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 6a wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, nie został sporządzony, przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych przekazuje dyrektorowi IOŚ-PIB informacje o: 1) okresie, w którym wykonano recykling odpadów	
--	--	--	--	---------------------------------	---	--

				Art. 1 pkt 17 lit. f opakowaniowych; 2) masie poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, sposobie ich recyklingu, numerze karty przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie oraz o dacie ich przyjęcia; - w terminie 7 dni od upływu terminu określonego w ust. 6a. 6c. Informacje, o których mowa w ust. 4 i 6b, sporządza się i udostępnia dyrektorowi IOS-PIB za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.	
			Art. 1 pkt 17 lit. g Art. 1 pkt 18 lit. a Art. 1 pkt 18 lit. b Art. 1 pkt 18 lit. c	7. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych sporządza i udostępnia dyrektorowi IOS-PIB wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, nie później niż w terminie 30 dni od upływu roku, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu. 8. W przypadku gdy organizacja odpowiedzialności producentów, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 18 ust. 1 lub 1a, zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu, wniosek, o którym mowa w ust. 4a, składa w ich imieniu posiadacz odpadów. uchyla się ust. 9, 10, 10a, 10b, 11 i 12a 1. Masę odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu odpadów opakowaniowych oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów	

				opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi ustala się w oparciu dokument EDPR. uchyla się ust. 1a 2. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe albo dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych zebranych wyłącznie w ramach gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi przekazuje dyrektorowi IOŚ-PIB: 1) informacje o okresie, w którym wykonano eksport albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych; 2) informacje o masie odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, a także o sposobie ich recyklingu oraz o dacie ich eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy; 3) dokumenty wskazane w art. 24 ust. 3, 6 i 6a, w oparciu o które wnioskodawca ubiega się o dokument EDPR; - w terminie 7 dni od zakończenia każdego kwartału, w którym te odpady były przedmiotem eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy. 2a. W przypadku odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych zebranych wyłącznie poza gminnymi systemami gospodarowania odpadami komunalnymi oraz z pozostałych opakowań, wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę:	
--	--	--	--	--	--

					1) eksportującego odpady opakowaniowe, 2) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych – na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez organizację odpowiedzialności producentów, organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, albo wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonującego samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 18 ust. 1 lub 1a. 3. Dokument EDPR, o którym mowa w ust. 2 i 2a, jest sporządzany na podstawie dokumentu celnego potwierdzającego wywóz odpadów opakowaniowych poza obszar celny Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi albo na podstawie faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi oraz na podstawie dokumentu dotyczącego transgranicznego przemieszczania odpadów określonego w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.). 4. Przedsiębiorca jest obowiązany sporządzić wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, w przypadku gdy organizacja odpowiedzialności producentów, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 18 ust. 1 lub 1a, przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych. Wniosek, o którym mowa w ust. 2a, został złożony nie później niż w terminie 7 dni od upływu kwartału, w którym odpady	
--	--	--	--	--	--	--

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz.Urz. UE L 309 z 27.11.2007, str. 7, Dz.Urz. UE L 188 z 26.07.2008, str. 1, Dz.Urz. UE L 210 z 11.08.2010, str. 1, Dz.Urz. UE L 46 z 17.02.2012, str. 30, Dz.Urz. UE L 79 z 21.03.2013, str. 19, Dz.Urz. UE L 330 z 10.12.2013, str. 1, Dz.Urz. UE L 334 z 13.12.2013, str. 46, Dz.Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 13, Dz.Urz. UE L 277 z 22.10.2015, str. 61, Dz.Urz. UE L 294 z 11.11.2015, str. 1.

Dz.Urz. UE L 97 z 16.04.2009, str. 8, Dz.Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz.Urz. UE L 119 z 13.05.2010, str. 1, Dz.Urz. UE L 210 z 11.08.2010, str. 1, Dz.Urz. UE L 46 z 17.02.2012, str. 30, Dz.Urz. UE L 79 z 21.03.2013, str. 19, Dz.Urz. UE L 330 z 10.12.2013, str. 1, Dz.Urz. UE L 334 z 13.12.2013, str. 46, Dz.Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 13, Dz.Urz. UE L 277 z 22.10.2015, str. 61, Dz.Urz. UE L 294 z 11.11.2015, str. 1.

				Art. 1 pkt 18 lit. e	opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio przedsiębiorcy eksportującemu odpady opakowaniowe albo dokonującemu wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych. 4a. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 4 organizacja odpowiedzialności producentów, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 18 ust. 1 lub 1a, w tym również ci, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, złożyli wniosek, o którym mowa w ust. 2a, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, nie później jednak niż 14 dni po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio przedsiębiorcy eksportującemu odpady opakowaniowe albo dokonującemu wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, przedsiębiorca może sporządzić ten dokument. 4b. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 4a wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, nie został sporządzony, przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe albo dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych przekazuje dyrektorowi IOS-PIB: 1) informacje o okresie, w którym wykonano eksport albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych; 2) informacje o masie odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz	
				Art. 1 pkt 18 lit. f		

				Art. 1 pkt 18 lit. g	odrębnie dla pozostałych opakowań, a także o sposobie ich recyklingu oraz o dacie ich eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy; 3) dokumenty wskazane w art. 24 ust. 3, 6 i 6a, w oparciu o które wnioskodawca ubiega się o dokument EDPR; - w terminie 7 dni od upływu terminu określonego w ust. 4a. 4c. Informacje, o których mowa w ust. 2 i 4b, sporządza się i udostępnia dyrektorowi IOŚ-PIB za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.	
				Art. 1 pkt 18 lit. h	5. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 2a, sporządza i udostępnia wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, nie później niż w terminie 30 dni od upływu roku, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane temu przedsiębiorcy.	
				Art. 1 pkt 19 lit. a	7. W przypadku gdy organizacja odpowiedzialności producentów, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 18 ust. 1 lub 1a, zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do eksportu odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, wniosek, o którym mowa w ust. 2a, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.	
				Art. 1 pkt 19 lit. b	uchyla się ust. 8, 9, 10 i 10a 1. Organizacja samorządu gospodarczego reprezentująca grupę przedsiębiorców wprowadzających: 1) produkty w opakowaniach wielomateriałowych albo	
				Art. 1 pkt 19	2) środki niebezpieczne w opakowaniach albo	

			lit. c	3) środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin w opakowaniach, - może zawrzeć porozumienie z ministrem właściwym do spraw klimatu w zakresie gospodarowania, w tym w zakresie recyklingu, odpadami opakowaniowymi powstałymi odpowiednio z opakowań wielomateriałowych, z opakowań po środkach niebezpiecznych albo z opakowań po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.	
			Art. 1 pkt 19 lit. d	2) sposób kontroli realizacji porozumienia;	
			Art. 1 pkt 19 lit. e	3) sposób finansowania realizacji porozumienia, w tym minimalne stawki opłat ponoszone przez wprowadzających produkty w opakowaniach w odniesieniu do masy tych opakowań z uwzględnieniem kryteriów różnicowania stawek określonych w art. 18d ust. 2 pkt 1 i 2;	
			Art. 1 pkt 19 lit. f		
			Art. 1 pkt 19 lit. g	4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy recyklingu w poszczególnych latach dla opakowań wielomateriałowych, dla opakowań po środkach niebezpiecznych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin, poniżej których nie mogą zostać określone poziomy w porozumieniu, kierując się kosztami utworzenia systemu, o którym mowa w ust. 1, mocami przerobowymi istniejących i planowanych instalacji oraz ochroną środowiska, zdrowia i życia ludzi.	
			Art. 1 pkt 19 lit. h	w ust. 6 skreśla się wyrazy „marszałkowi województwa oraz”	
			Art. 1 pkt 20	w ust. 8 wyrazy „Marszałek województwa” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw klimatu”	
			Art. 1 pkt 21	uchyla się ust. 9	

				10. W przypadku gdy cele określone w porozumieniu nie zostaną osiągnięte w terminie, wprowadzający, o których mowa w ust. 1, będący jego stronami są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej, obliczonej jako iloczyn masy odpadów opakowaniowych brakującej do osiągnięcia przyjętych w porozumieniu poziomów recyklingu liczonej w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu przez danego przedsiębiorcę i stawki opłaty produktowej określonej dla danego rodzaju opakowania, za każdy rok kalendarzowy, w którym cele te nie zostały osiągnięte. uchyla się ust. 11 Rozdział 5 Organizacja odpowiedzialności producentów Art. 27. Organizacja odpowiedzialności producentów jest obowiązana spełniać następujące warunki: 1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej; 2) wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem tych odpadów, oraz finansowaniem publicznych kampanii edukacyjnych; 3) zawierać w swej nazwie oznaczenie „organizacja odpowiedzialności producentów”; 4) posiadać wymagany przepisami ustawy kapitał zakładowy; 5) posiadać zezwolenie, o którym mowa w art. 31a ust. 1. Art. 28. 1. Organizacja odpowiedzialności producentów może działać także jako organizacja, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r.	
--	--	--	--	---	--

					poz. 1903). 2. Do używania oznaczenia, o którym mowa w art. 27 pkt 3, jest uprawniona wyłącznie organizacja odpowiedzialności producentów działająca na zasadach określonych w przepisach ustawy. Art. 29. 1. Kapitał zakładowy organizacji odpowiedzialności producentów wynosi co najmniej 5 000 000 zł. 2. Kapitał zakładowy organizacji odpowiedzialności producentów pokrywa się w całości wkładem pieniężnym i wpłaca w całości przed jej wpisem do rejestru. 3. Kapitał zakładowy organizacji odpowiedzialności producentów nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób. 4. Organizacja odpowiedzialności producentów jest obowiązana: 1) utrzymywać kapitał własny w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego, określonego w ust. 1, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej albo 2) posiadać gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w wysokości co najmniej połowy minimalnego kapitału zakładowego, określonego w ust. 1. 5. Akcje organizacji odpowiedzialności producentów mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela. 6. Organizacja odpowiedzialności producentów nie może wydawać akcji uprzywilejowanych. Art. 30. Organizacja odpowiedzialności producentów jest obowiązana: 1) w terminie do dnia 15 marca każdego roku przedstawić ministrowi właściwemu do spraw klimatu za poprzedni rok kalendarzowy	
--	--	--	--	--	--	--

					zaświadczenie wydane przez bank o utrzymywaniu przez nią na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środków, o których mowa w art. 29 ust. 4 pkt 1, albo dokument potwierdzający wysokość gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, wydany przez gwaranta wskazanego w art. 29 ust. 4 pkt 2; 2) przedstawić, na każde żądanie ministra właściwego do spraw klimatu, w terminie 14 dni od dnia wpływu żądania, zaświadczenie wydane przez bank o aktualnie utrzymywanych przez organizację odpowiedzialności producentów na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środkach, o których mowa w art. 29 ust. 4 pkt 1, albo dokument potwierdzający wysokość gwarancji, o której mowa w art. 29 ust. 4 pkt 2. Art. 31. 1. Organizacja odpowiedzialności producentów jest obowiązana: 1) wydatkować w danym roku kalendarzowym co najmniej 95% środków pochodzących z wynagrodzeń, o których mowa w art. 17 ust. 7, na działania związane z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem tych odpadów; 2) wydatkować w danym roku kalendarzowym środki otrzymane na podstawie art. 19 ust. 3 na publiczne kampanie edukacyjne; 3) dokonywać w terminie do dnia 30 czerwca wpłat w wysokości 10% zysku po opodatkowaniu podatkiem dochodowym, za poprzedni rok na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej; 4) informować publicznie na swojej stronie internetowej o stosowanej przez nią procedurze wyboru podmiotów gospodarujących odpadami oraz o wysokości ustalonych stawek	
--	--	--	--	--	---	--

				Art. 1 pkt 22 wynagrodzenia, o których mowa w art. 17 ust. 8, w podziale na poszczególne rodzaje opakowań oraz o sposobie ich ustalenia. 2. Organizacja odpowiedzialności producentów składa sprawozdanie z dysponowania środkami pochodzącymi z wynagrodzenia, o którym mowa w art. 17 ust. 7, dyrektorowi IOŚ-PIB, w terminie 30 dni po zakończeniu kwartału, którego dotyczy. Sprawozdanie zawiera w szczególności informacje o: 1) wysokości jednostkowych stawek wynagrodzenia, o których mowa w art. 17 ust. 8, uzgodnionych dla poszczególnych rodzajów opakowań z poszczególnymi wprowadzającymi produkty w opakowaniach; 2) zmianach wysokości jednostkowych stawek wynagrodzenia, o których mowa w art. 17 ust. 8, jeżeli nastąpiły w kwartale, którego dotyczy sprawozdanie, z podaniem zmian oraz ich przyczyn; 3) wysokości środków pochodzących z wynagrodzeń, o których mowa w art. 17 ust. 7, uzyskanych w kwartale, którego dotyczy sprawozdanie; 4) wydatkowaniu środków pochodzących z wynagrodzeń, o których mowa w art. 17 ust. 7, w kwartale, którego dotyczy sprawozdanie, na cel, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. Art. 31a. 1. Prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów wymaga uzyskania zezwolenia. 2. Zezwolenie na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów wydaje, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw klimatu. Art. 31b. Zezwolenie, o którym mowa w art. 31a ust. 1, może zostać wydane, jeżeli: 1) organizacja odpowiedzialności producentów: a) spełnia warunki, o których mowa w art. 27 pkt 1-4,	
--	--	--	--	---	--

					b) nie była karana za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz.U. z 2020 r. poz. 358); 2) akcjonariusze organizacji odpowiedzialności producentów będące osobami fizycznymi, członkowie zarządu, członkowie rady nadzorczej i prokurenci organizacji odpowiedzialności producentów nie zostali skazani za przestępstwa przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz.U. z 2020 r. poz. 1444), 3) akcjonariusze organizacji odpowiedzialności producentów będący osobami prawnymi albo jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej nie byli karani za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, 4) w stosunku do akcjonariuszy organizacji w ostatnich 5 latach nie wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie organizacji odpowiedzialności producentów. Art. 31c. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów wydaje się na wniosek tej organizacji. Wniosek zawiera: 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizacji; 2) wyszczególnione rodzaje opakowań, wobec których organizacja odpowiedzialności producentów zamierza przejmować obowiązki, o których mowa w art. 17 ust. 1, art. 19 ust. 1 oraz art. 21a ust. 1 i 2; 3) adres siedziby organizacji; 4) przedstawienie możliwości organizacyjnych pozwalających należycie wykonywać działalność	
--	--	--	--	--	--	--

					związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi w tym recyklingiem tych odpadów, oraz finansowaniem publicznych kampanii edukacyjnych; 5) czas obowiązywania zezwolenia. 2. Do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów dołącza się: 1) kopię zaświadczenia wydanego przez bank prowadzący rachunek organizacji odpowiedzialności producentów o wpłacie kwoty równej wysokości kapitału zakładowego organizacji odpowiedzialności producentów na pokrycie tego kapitału; 2) zaświadczenie o niekaralności a) akcjonariuszy organizacji odpowiedzialności producentów będących osobami fizycznymi, b) członków zarządu, członków rady nadzorczej i prokurentów organizacji odpowiedzialności producentów - za przestępstwa przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny; 3) zaświadczenie o niekaralności: a) organizacji odpowiedzialności producentów, b) akcjonariuszy organizacji odpowiedzialności producentów będących osobami prawnymi albo jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej - za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary; 4) oświadczenie, że w stosunku do akcjonariuszy organizacji odpowiedzialności producentów w	
--	--	--	--	--	--	--

					ostatnich 5 latach nie wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie organizacji odpowiedzialności producentów. 3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Art. 31d. W zezwoleniu na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów określa się: 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizacji; 2) rodzaje opakowań, wobec których organizacja odpowiedzialności producentów zamierza przejmować obowiązki, o których mowa w art. 17 ust. 1, art. 19 ust. 1 oraz w art. 21a ust. 1 i 2; 3) adres siedziby organizacji; 4) czas obowiązywania zezwolenia. Art. 31e. Zezwolenie na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 4 lata. Art. 31f. 1. Minister właściwy do spraw klimatu odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów, w przypadku gdy nie zostały spełnione wymagania określone w art. 31b. 2. Przepis ust. 1 stosuje się także, jeżeli akcjonariusz organizacji odpowiedzialności producentów jest lub był, w czasie gdy zostało popełnione naruszenie, z powodu którego cofnięto zezwolenie na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów, akcjonariuszem organizacji odpowiedzialności producentów, w stosunku do której wydano decyzję o cofnięciu zezwolenia, a nie minęło 5 lat od dnia, w	
--	--	--	--	--	---	--

				którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna. Art. 31g. 1. Jeżeli organizacja odpowiedzialności producentów, która uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności, narusza przepisy ustawy w zakresie działalności objętej zezwoleniem lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ją do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości. 2. W przypadku gdy organizacja, o której mowa w ust. 1, po upływie terminu określonego w wezwaniu nadal narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie, w drodze decyzji, bez odszkodowania. 3. Cofnięcie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem. 4. W terminie 45 dni po zakończeniu kwartału, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, dyrektor IOŚ-PIB przydziela nieodpłatnie masę odpadów poddanych recyklingowi, przydzieloną nieodpłatnie organizacji odpowiedzialności producentów, której dotyczy decyzja o cofnięciu zezwolenia, za pośrednictwem BDO na indywidualne konta organizacji odpowiedzialności producentów. Przepisy art. 33b ust. 2 i 3 stosuje się. 5. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności. 6. Postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, wszczyna się z urzędu. 7. Nie wydaje się zezwolenia na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów, jeżeli wniosek dotyczy uprawnień wnioskodawcy objętych decyzją, o której mowa w ust. 2, a nie minęło 5 lat od dnia, gdy decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.	
--	--	--	--	--	--

				Art. 1 pkt 23 8. Stwierdzenie nieważności, uchylenie lub wygaśnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem. Art. 31h. 1. Jeżeli organizacja odpowiedzialności producentów zamierza ubiegać się o przedłużenie czasu obowiązywania zezwolenia na prowadzenie działalności powinna złożyć wniosek do ministra właściwego do spraw klimatu nie wcześniej niż 1 rok oraz nie później niż 6 miesięcy przed dniem upływu terminu obowiązywania tego zezwolenia. 2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje oraz dołączone oświadczenie i zaświadczenia, o których mowa w art. 31c. 3. Minister właściwy do spraw klimatu przedłuża, w drodze decyzji, czas obowiązywania zezwolenia na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów na czas oznaczony, nie dłuższy niż 4 lata, jeżeli organizacja w dalszym ciągu spełnia wymagania określone w art. 31b. 4. Do decyzji, o której mowa w ust. 3, stosuje się art. 31d. 5. Zezwolenie na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów wygasa: 1) po upływie czasu, na jaki zostało wydane; 2) jeżeli organizacja objęta zezwoleniem zaprzestała działalności objętej zezwoleniem lub z innych powodów zezwolenie stało się bezprzedmiotowe; 3) na wniosek organizacji objętej zezwoleniem; 4) jeżeli organizacja objęta zezwoleniem nie rozpoczęła działalności objętej zezwoleniem w terminie 1 roku od dnia, w którym zezwolenie stało się ostateczne; 5) jeżeli organizacja objęta zezwoleniem nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem przez 1 rok. Art. 32. 1. Organizacja odpowiedzialności producentów jest obowiązana zachować w tajemnicy wszelkie dane	
				Art. 1 pkt 24	

				przekazane jej przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej albo o dane te występuje minister właściwy do spraw klimatu lub dyrektor IOS-PIB. 2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, trwa również po zakończeniu prowadzenia działalności przez organizację odpowiedzialności producentów oraz po ustaniu stosunku prawnego z wprowadzającym produkty w opakowaniach, nawiązanego na podstawie umowy, o której mowa w art. 17 ust. 4. Art. 33. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności, otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości organizacji odpowiedzialności producentów, która przejęła od wprowadzającego produkty w opakowaniach obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, wprowadzający produkty w opakowaniach ma obowiązek zawrzeć umowę, o której mowa w art. 17 ust. 4, z inną organizacją odpowiedzialności producentów w terminie nie później niż 3 miesiące od dnia otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości, lub wykonywać samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1. Rozdział 5a Zadania dyrektora IOS-PIB w odniesieniu do opakowań i odpadów opakowaniowych Art. 33a. Do zadań dyrektora IOS-PIB należy: 1) wsparcie analityczne ministra właściwego do spraw klimatu w zakresie określania stawek opłaty opakowaniowej oraz minimalnej wysokości stawek wynagrodzenia; 2) weryfikacja wniosków organizacji odpowiedzialności producentów o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności oraz przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu rekomendacji w zakresie udzielenia zezwolenia; 3) analiza zgłoszeń dotyczących zamiaru	
--	--	--	--	--	--

					samodzielnego wykonywania przez wprowadzającego produkty w opakowaniach obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 i 1a oraz przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu rekomendacji w zakresie wyrażenia sprzeciwu; 4) analiza proponowanych do zawarcia porozumień pomiędzy organizacjami samorządu gospodarczego a ministrem właściwym do spraw klimatu w zakresie gospodarowania, w tym w zakresie recyklingu, odpadami opakowaniowymi powstałymi odpowiednio z opakowań wielomateriałowych, z opakowań po środkach niebezpiecznych albo z opakowań po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin oraz przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu rekomendacji w zakresie zawarcia porozumienia; 5) kontrola wydatkowania przez organizacje odpowiedzialności producentów środków pochodzących z wynagrodzeń, o których mowa w art. 17 ust. 7; 6) weryfikacja sprawozdań składanych przez organizacje odpowiedzialności producentów; 7) przydzielanie masy odpadów poddanych recyklingowi lub przekazanych do recyklingu, wskazanej odpowiednio w informacjach przekazanych na podstawie art. 23 ust. 4 lub art. 24 ust. 2, organizacjom odpowiedzialności producentów oraz organizacjom samorządu gospodarczego, o których mowa w art. 25 ust. 1; 8) sporządzanie i udostępnianie dokumentów DPR i EDPR; 9) monitoring rynku opakowań i odpadów opakowaniowych, w tym analiza kosztów ponoszonych przez uczestników tego rynku, a także przygotowywanie analiz, przeglądów i ocen jego funkcjonowania.	
--	--	--	--	--	--	--

				Art. 33b. 1. Masa odpadów poddanych recyklingowi lub przekazanych do recyklingu, o której mowa w art. 33a pkt 7, jest przydzielana nieodpłatnie w terminie 45 dni po zakończeniu każdego kwartału za pośrednictwem BDO na indywidualne konto organizacji odpowiedzialności producentów oraz organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1. 2. Masa odpadów poddanych recyklingowi lub przekazanych do recyklingu, o której mowa w art. 33a pkt 7, przydzielana jest organizacji odpowiedzialności producentów oraz organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, proporcjonalnie na podstawie masy poszczególnych rodzajów opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych, w których zostały wprowadzone do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym produkty przez przedsiębiorców, których dana organizacja reprezentuje, z zastrzeżeniem ust. 3. 3. W odniesieniu do wprowadzających produkty w opakowaniach przeznaczonych dla gospodarstw domowych, których dana organizacja reprezentuje, którzy w poprzednim roku kalendarzowym nie wprowadzali do obrotu produktów w opakowaniach danego rodzaju, masa odpadów poddanych recyklingowi lub przekazanych do recyklingu, o której mowa w art. 33a pkt 7, przydzielana jest w odniesieniu do masy tych opakowań wprowadzonych w danym kwartale. 4. Organizacja odpowiedzialności producentów oraz organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, w terminie 14 dni po zakończeniu każdego kwartału informują dyrektora IOŚ-PIB, za pośrednictwem BDO, o masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty przeznaczone dla gospodarstw domowych przez przedsiębiorców, których dana organizacja reprezentuje, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 2a do ustawy. Art. 33c. 1. Dokumenty DPR i EDPR wydawane przez dyrektora IOŚ-PIB określają: 1) numer rejestrowy wnioskodawcy;	
--	--	--	--	--	--

				2) wskazanie rodzaju wydawanego dokumentu; 3) okres, w którym wykonano recykling odpadów opakowaniowych, eksport albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych; 4) masę poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, a także o sposobie ich recyklingu, o numerze karty przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie oraz o dacie ich przyjęcia – dla dokumentu DPR; 5) masę odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, a także o sposobie ich recyklingu oraz o dacie ich eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy – dla dokumentu EDPR; 6) numer rejestrowy podmiotu, dla którego przeznaczony jest dokument. 2. Informacje przekazywane na podstawie art. 23 ust. 6b i art. 24 ust. 4b dyrektor IOŚ-PIB uwzględnia w sprawozdaniach krajowych dotyczących gospodarki odpadami opakowaniowymi. 3. W przypadkach określonych w art. 23 ust. 4a albo art. 24 ust. 2a dokumenty DPR albo EDPR dyrektor IOŚ-PIB sporządza i udostępnia na wniosek przedsiębiorcy prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych albo dokonującego eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych. 4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera: 1) numer rejestrowy wnioskodawcy;	
--	--	--	--	---	--

					2) wskazanie, jakiego rodzaju dokumentu dotyczy wniosek; 3) okres, w którym wykonano recykling odpadów opakowaniowych, eksport albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych; 4) w przypadku dokumentu DPR masę poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, a także o sposobie ich recyklingu, o numerze karty przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie oraz o dacie ich przyjęcia; 5) w przypadku dokumentu EDPR masę odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, a także o sposobie ich recyklingu oraz o dacie ich eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy; 6) dokumenty wskazane w art. 24 ust. 3, 6 i 6a, w oparciu o które wnioskodawca ubiega się o dokument EDPR; 7) numer rejestrowy podmiotu, dla którego będzie przeznaczony dokument. 5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, może obejmować łącznie wszystkich wnioskujących, o których mowa w art. 23 ust. 4a albo w art. 24 ust. 2a, z tym, że należy wskazać odrębnie wszystkie podmioty wraz masą oraz rodzajem odpadów opakowaniowych odpowiednio poddanych recyklingowi albo będących przedmiotem eksportu, albo wewnątrzwspólnotowej dostawy, dla których przeznaczone będą odpowiednio dokumenty DPR albo EDPR.	
--	--	--	--	--	---	--

					6. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, udostępnia się dyrektorowi IOŚ-PIB, po przeprowadzeniu procesów określonych w tym wniosku. 7. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 3, nie zawiera danych, o których mowa w ust. 4, dyrektor IOŚ-PIB niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania. 8. Dyrektor IOŚ-PIB sporządza dokument DPR albo EDPR zawierając w nim dane, o których mowa w ust. 1 pkt 4 albo 5 w zakresie, w jakim protokół z kontroli, o którym mowa w art. 33d ust. 6, potwierdza prawdziwość tych danych. 9. Dyrektor IOŚ-PIB wydaje postanowienie o odmowie sporządzenia dokumentu DPR albo EDPR w zakresie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 4 albo 5, których prawdziwość nie została potwierdzona w protokole z kontroli, o którym mowa w art. 33d ust. 6. 10. W przypadku, gdy protokół z kontroli, o którym mowa w art. 33d ust. 6, nie został zatwierdzony przez dyrektora IOŚ-PIB odmawia on sporządzenia dokumentu DPR albo EDPR. 11. Dyrektor IOŚ-PIB: 1) sporządza dokument DPR albo EDPR za pośrednictwem BDO, 2) wydaje postanowienie o odmowie sporządzenia dokumentu DPR albo EDPR w zakresie, o którym mowa w ust. 9, 3) wydaje postanowienie o odmowie sporządzenia dokumentu DPR albo EDPR - bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu z kontroli, o którym mowa w art. 33d ust. 6, a w przypadkach o których mowa w art. 33d ust. 8 lub 12, w terminie 7 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w art. 33d ust. 11, 13 lub 14, stało się ostateczne. 12. Dyrektor IOŚ-PIB udostępnia dokumenty DPR i	
--	--	--	--	--	---	--

					EDPR za pośrednictwem BDO wnioskodawcom, o których mowa w ust. 3, oraz podmiotom wskazanym w ust. 4 pkt 7. 13. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do sporządzania dokumentów DPR albo EDPR stosuje się przepisy działu VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.). Art. 33d. 1. Sporządzenie dokumentów DPR i EDPR poprzedza kontrola wnioskodawcy. 2. Celem kontroli, o której mowa w ust. 1, jest weryfikacja zgodności ze stanem faktycznym informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w art. 33c ust. 3. 3. Kontrolę prowadzi akredytowany weryfikator środowiskowy, o którym mowa w art. 47 ust. 1, wybrany przez wnioskodawcę. 4. Weryfikator środowiskowy podczas kontroli, o której mowa w ust. 1, dokonuje sprawdzenia: 1) spełniania wymagań wynikających z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym zgodności posiadanych decyzji z prowadzonym recyklingiem; 2) możliwości technicznych, w tym mocy przerobowych instalacji posiadanych przez prowadzącego recykling pozwalających na przetwarzanie odpadów opakowaniowych w wielkości odpowiadającej danym zawartym we wniosku, o którym mowa w art. 33c ust. 3; 3) masy odpadów opakowaniowych przyjętych i odpowiednio przetworzonych lub wywiezionych z terytorium kraju 4) zgodności informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w art. 24 ust. 6, dokumentach, o których mowa w art. 24 ust. 3, oraz dokumentacji, o której mowa w art. 24 ust. 6a, ze stanem faktycznym. 5. Kontrola, o której mowa w ust. 1, nie może być prowadzona przez akredytowanego weryfikatora środowiskowego, który w okresie dwóch lat poprzedzających rok złożenia wniosku, o którym mowa w	
--	--	--	--	--	---	--

				art. 33c ust. 3, prowadził wobec wnioskującego tę kontrolę. 6. Na podstawie zebranych dokumentów i dowodów audytor sporządza protokół z kontroli, który przekazuje dyrektorowi IOŚ-PIB oraz podmiotowi, który złożył wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3. 7. Protokół z kontroli określa masę i rodzaje odpadów opakowaniowych, których recykling, eksport lub wewnątrzwspólnotową dostawę w celu poddania ich recyklingowi, potwierdzono w toku kontroli oraz wskazuje, czy odpady te powstały z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych albo pozostałych opakowań. 8. W terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu z kontroli podmiot wnioskujący o sporządzenie dokumentów DPR albo EDPR może wnieść do dyrektora IOŚ-PIB zastrzeżenia do protokołu z kontroli. 9. Zastrzeżenia do protokołu z kontroli wniesione po upływie terminu określonego w ust. 8 pozostawia się bez rozpoznania. 10. W przypadku wniesienia zastrzeżeń do protokołu z kontroli dyrektor IOŚ-PIB wzywa akredytowanego weryfikatora środowiskowego do zajęcia stanowiska wobec zastrzeżeń do tego protokołu w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. 11. Dyrektor IOŚ-PIB, po rozpoznaniu zastrzeżenia do protokołu z kontroli, bez zbędnej zwłoki wydaje postanowienie o zatwierdzeniu tego protokołu w całości, w części albo o odmowie zatwierdzenia tego protokołu. 12. W przypadku stwierdzenia, że protokół z kontroli nie odnosi się do całości odpadów opakowaniowych objętych wnioskiem, o którym mowa w art. 33c ust. 3, a także w przypadku omyłek lub zastrzeżeń wobec informacji zawartych w tym protokole dyrektor IOŚ-PIB wzywa akredytowanego weryfikatora środowiskowego, który prowadził kontrolę, do uzupełnienia, sprostowania lub złożenia wyjaśnień w odniesieniu do kontroli w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. 13. Jeżeli uzupełnienie lub sprostowanie protokołu z	
--	--	--	--	---	--

				kontroli lub wyjaśnienia akredytowanego weryfikatora środowiskowego nie usuwają braków lub wątpliwości wobec informacji zawartych w tym protokole, dyrektor IOŚ-PIB wydaje postanowienie o zatwierdzeniu tego protokołu w części albo o odmowie zatwierdzenia tego protokołu. 14. W przypadku wystąpienia jednocześnie okoliczności, o których mowa w ust. 10 i 12 dyrektor IOŚ-PIB rozpatruje je łącznie wydając jedno postanowienie o zatwierdzeniu protokołu z kontroli w całości, w części albo o odmowie zatwierdzenia tego protokołu. 15. Na postanowienia, o których mowa w ust. 11, 13 i 14, służy zażalenie. 16. Podmiot sporządzający i składający wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, ponosi koszty przeprowadzenia kontroli. 17. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy zakres kontroli, 2) zawartość protokołu z kontroli, - kierując się potrzebą sprawdzenia wiarygodności informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w art. 33c ust. 3 i dokumentach objętych kontrolą. Art. 33e 1. W przypadkach określonych w art. 23 ust. 4 i 6b albo art. 24 ust. 2 i 4b dyrektor IOŚ-PIB może zlecić kontrolę przedsiębiorcy prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych, dokonującego eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska. 2. Celem kontroli, o której mowa w ust. 1, jest weryfikacja zgodności ze stanem faktycznym informacji przekazanych na podstawie art. 23 ust. 4 i 6b oraz art. 24 ust. 2 i 4b. 3. Jeżeli dyrektor IOŚ-PIB zlecił kontrolę, o której mowa w ust. 1, to do czasu potwierdzenia zgodności ze stanem faktycznym informacji, otrzymanych na podstawie art. 23 ust. 4 i art. 24 ust. 2, nie przydziela masy wskazanej w tych informacjach w ramach mechanizmu określonego w	
--	--	--	--	---	--

					art. 33b ust. 1. 33f. 1. W terminie do dnia 31 lipca każdego roku dyrektor IOŚ-PIB sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarowania odpadami opakowaniowymi w poprzednim roku kalendarzowym. 2. Raport, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej informacje o: 1) liczbie wpisanych i wykreślonych z rejestru podmiotów, o których mowa w art. 50 ust. 1 pkt 6 i art. 51a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach; 2) masie wprowadzonych do obrotu opakowań w podziale na poszczególne rodzaje; 3) masie wprowadzonych do obrotu opakowań w podziale na poszczególne rodzaje, która stanowi podstawę do obliczenia poziomów recyklingu; 4) masie odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi w podziale na poszczególne rodzaje opakowań z uwzględnieniem podziału na dane pochodzące z dokumentów DPR i EDPR oraz informacje przekazane na podstawie art. 23 ust. 4 i 6b oraz art. 24 ust. 2 i 4b; 5) masie poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych przydzielonej nieodpłatnie; 6) osiągniętych poziomach recyklingu ogółem oraz w podziale na poszczególne rodzaje opakowań z uwzględnieniem podziału na dane pochodzące z dokumentów DPR i EDPR oraz informacje przekazane na podstawie art. 23 ust. 4 i 6b oraz art. 24 ust. 2 i 4b; 7) zleconych kontrolach przedsiębiorców prowadzących recykling, eksport i wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych. Art. 33g. 1. Minister właściwy do spraw klimatu może postanowić o obrocie dokumentami DPR i EDPR przez podmiot prowadzący: 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach	
--	--	--	--	--	---	--

					towarowych lub 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U z 2020 poz. 89) - i organizujący obrót prawami majątkowymi. 2. W przypadku postanowienia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu określi w drodze rozporządzenia szczegółowy sposób obrotu dokumentami DPR i EDPR, o którym mowa w ust. 1, kierując się potrzebą ujednolicenia sposobu obrotu dokumentami DPR i EDPR. Rozdział 5b Samodzielne wykonywanie obowiązków przez wprowadzającego produkty w opakowaniach Art. 33h. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonuje samodzielnie obowiązek określony w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 lub 1a przez: 1) utworzenie i utrzymanie systemu zbierania i transportu odpadów opakowaniowych, które sam wytworzył, 2) zapewnienie przetwarzania odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu zbierania i transportu odpadów opakowaniowych, które sam wytworzył, 3) w odniesieniu do wykonania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1, zapewnienie poziomów recyklingu co najmniej w wysokości określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 6, poddając recyklingowi wyłącznie odpady opakowaniowe wytworzone przez siebie, 4) w odniesieniu do wykonania obowiązku określonego w art. 18 ust. 1 lub 1a, zapewnienie poziomów recyklingu co najmniej w wysokości określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 4, poddając recyklingowi wyłącznie odpady opakowaniowe wytworzone przez	
--	--	--	--	--	--	--

				siebie. 2. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w ust. 1, może zlecić wykonanie poszczególnych czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi wyłącznie podmiotom, które posiadają: 1) zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów, lub 2) wpis do rejestru w zakresie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 5 lit. a-c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach – chyba że działalność taka nie wymaga uzyskania decyzji lub wpisu do rejestru. Art. 33i. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 33h ust. 1, jest obowiązany do przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu zgłoszenia zamiaru samodzielnego wykonywania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 i 1a. 2. Zgłoszenie zawiera: 1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP); 3) opis systemu zbierania i transportu odpadów opakowaniowych, który zamierza utworzyć wprowadzający produkty w opakowaniach, zapewniającego wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 lub 1a; 4) rodzaje opakowań planowanych do objęcia systemem zbierania i transportu odpadów opakowaniowych; 5) deklarowane środki finansowe, jakimi wprowadzający produkty w opakowaniach dysponuje w celu utworzenia i utrzymania systemu zbierania i transportu odpadów opakowaniowych, 6) planowany termin rozpoczęcia samodzielnego wykonywania obowiązków. Art. 33j. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach może rozpocząć samodzielne wykonywanie obowiązku, o	
			Art. 1 pkt 25 lit. a		
			Art. 1 pkt lit. b		

				Art. 1 pkt 26	którym mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 lub 1a, w sposób określony w art. 33h pkt 1, jeżeli minister właściwy do spraw klimatu w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia nie wyrazi sprzeciwu, w drodze decyzji. 2. Minister właściwy do spraw klimatu wyraża sprzeciw, w przypadku gdy z informacji zawartych w zgłoszeniu, o których mowa w art. 33i ust. 2 pkt 3-6, wynika, że wprowadzający produkty w opakowaniach nie zapewni samodzielnego wykonywania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 lub 1a.	
				Art. 1 pkt 27	1. Rozliczenie wykonania obowiązku określonego w art. 14a ust. 1 i 6, art. 17 ust. 1 oraz art. 21a ust. 1 następuje na koniec roku kalendarzowego. 2. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący obowiązki, o których mowa w art. 17 ust. 1 samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producenta oraz organizacja odpowiedzialności producentów, którzy nie osiągnęli wymaganych poziomów recyklingu, są obowiązani wnieść opłatę produktową obliczoną odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań.	
				Art. 1 pkt 28		
				Art. 1 pkt 31	2c. W przypadku nie osiągnięcia odpowiednio wymaganego poziomu recyklingu lub wymaganego poziomu zbierania, o których mowa odpowiednio w art. 17 ust. 1 i art. 21a ust. 1, przez organizację odpowiedzialności producentów opłata produktowa jest wnoszona w wysokości 50% przez organizację odpowiedzialności producentów oraz w wysokości 50% przez wprowadzającego produkty w opakowaniach.	
				Art. 1 pkt 32 lit. a		
				Art. 1 pkt 32 lit. b	2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi,	

				Art. 1 pkt 32 lit. c Art. 1 pkt 32 lit. d Art. 1 pkt 33 Art. 1 pkt 34 lit. a Art. 1 pkt 34 lit. b Art. 1 pkt 35 lit. a Art. 1 pkt 35	w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań z uwzględnieniem opakowań środków niebezpiecznych oraz opakowań środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do zbierania oraz do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi. 1. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odpowiedzialności producentów, pomimo ciążącego obowiązku, nie wnieśli opłaty produktowej albo wnieśli opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej. w art. 40 usuwa się wyrazy „(Dz. U. z 2019 r. poz. 900, ze zm.)” 2. Zakaz określony w ust. 1 dotyczy także dystrybucji za pomocą środków porozumiewania się na odległość, w tym internetowych platform sprzedaży. 3. Numer rejestrowy wprowadzającego produkty w opakowaniach za pomocą internetowej platformy sprzedaży jest podawany w jego ofercie na tej platformie. 6) będący autoryzowanym przedstawicielem 2. Przedsiębiorca może zlecić sporządzenie rocznego sprawozdania organizacji odpowiedzialności producentów. uchyla się ust. 3	
--	--	--	--	---	---	--

				lit. b Art. 1 pkt 36 lit. a Art. 1 pkt 36 lit. b	4. Przedsiębiorca zlecający sporządzenie rocznego sprawozdania jest obowiązany przekazać organizacji odpowiedzialności producentów wszelkie dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia rocznego sprawozdania. 5. Wprowadzający produkty w opakowaniach, wykonujący obowiązek określony w art. 17 ust. 1 za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów, który nie przekazał tej organizacji informacji o wszystkich wprowadzonych przez siebie do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie w zakresie tych produktów w opakowaniach, o których nie przekazał informacji organizacji odpowiedzialności producentów, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. uchyla się art. 45a uchyla się pkt 1 i 2, 3) będący organizacją odpowiedzialności producentów, 4) wprowadzający produkty w opakowaniach, który samodzielnie wykonuje obowiązek określony w art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1 i 1a 2. Audyt przeprowadza się w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy. 2. Weryfikatora wybiera przedsiębiorca. 2a. Przedsiębiorca nie może wybrać tego samego weryfikatora w dwóch kolejnych latach kalendarzowych.	
				Art. 1 pkt 37	uchyla się ust. 1 i 2	

				Art. 1 pkt 38 lit. a Art. 1 pkt 38 lit. b Art. 1 pkt 39 Art. 1 pkt 40 Art. 1 pkt 41 lit. a tiret pierwsze Art. 1 pkt 41 lit. a tiret trzecie Art. 1 pkt 41 lit. a tiret czwarte	2a. Weryfikator podczas audytu przedsiębiorcy będącego organizacją odpowiedzialności producentów dokonuje odpowiednio sprawdzenia: 1) zakresu działalności prowadzonej przez organizację odpowiedzialności producentów; 2) spełniania wymagań dotyczących akcjonariuszy organizacji odpowiedzialności producentów, 3) prawidłowości wydatkowania środków otrzymanych w ramach wynagrodzenia, 4) posiadanych dokumentów DPR i EDPR wykorzystanych do potwierdzenia wykonania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1; 5) złożonych sprawozdań i terminowości ich złożenia. 2b. Weryfikator podczas audytu przedsiębiorcy wprowadzającego produkty w opakowaniach, który samodzielnie wykonuje obowiązek określony w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 lub 1a, dokonuje odpowiednio sprawdzenia: 1) zakresu działalności prowadzonej przez tego przedsiębiorcę; 2) systemu zbierania i transportu odpadów opakowaniowych, 3) funkcjonowania systemu kaucyjnego, w przypadku utworzenia takiego systemu przez audytowanego przedsiębiorcę; 4) posiadanych dokumentów DPR i EDPR wykorzystanych do potwierdzenia wykonania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1; 5) złożonych sprawozdań i terminowości ich złożenia. w art. 49 wyraz „audytor” zastępuje się wyrazem „weryfikator” wyraz „Audytor” zastępuje się wyrazem „Weryfikator” 4) dyrektorowi IOŚ-PIB uwierzytelnioną kopię sprawozdania, o którym mowa w pkt 1.	
--	--	--	--	--	---	--

				Art. 1 pkt 41 lit. a tiret szóste	2) szczegółowy zakres i wzór sprawozdania z przeprowadzonego audytu, w art. 53 uchyla się ust. 4a-4c	
				Art. 1 pkt 41 lit. a tiret siódme	1a) wbrew przepisowi art. 10a nie zawiera umowy z organizacją odpowiedzialności producentów w terminie 1 miesiąca od uzyskania wpisu do rejestru w zakresie wprowadzania produktów w opakowaniach;	
				Art. 1 pkt 41 lit. a tiret ósme	5) wbrew przepisowi art. 17 ust. 11 nie przekazuje organizacji odpowiedzialności producentów, z którą zawarł umowę, wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację przejętych przez nią obowiązków, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych w danym roku kalendarzowym do obrotu produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3;	
				Art. 1 pkt 41 lit. a tiret dziewiąte	7) wbrew przepisowi art. 19 ust. 4 w danym roku kalendarzowym nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne, nie przekazuje na odrębny rachunek marszałka województwa lub nie przekazuje organizacji odpowiedzialności producentów co najmniej 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym;	
					9) wbrew przepisom art. 23 ust. 4, 4a lub 6b i art. 24 ust. 2, 2a lub 4b nie udostępnia lub nie przekazuje odpowiednio informacji lub wniosków albo udostępnia lub przekazuje te informacje lub	

			Art. 1 pkt 41 lit. b	wnioski sporządzone nierzetelnie; uchyla się pkt 10 10a) wbrew przepisowi art. 23 ust. 8 nie składa w imieniu organizacji odpowiedzialności producentów, organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonującego samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 lub 1a, wniosku, o którym mowa w art. 23 ust. 4a; 10b) wbrew przepisowi art. 24 ust. 7 nie składa w imieniu organizacji odpowiedzialności producentów, organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonującego samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 lub 1a, wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 2a;	
			Art. 1 pkt 42 lit. a		
			Art. 1 pkt 42 lit. b		
			Art. 1 pkt 43	10ba) wbrew przepisowi art. 25 ust. 5a nie przekazuje organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, do której przystąpił,	
			Art. 1 pkt 44	wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację przejętych przez nią obowiązków, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych w danym roku kalendarzowym do obrotu produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach	
			Art. 1 pkt 46	stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3;	
			Art. 1 pkt 47		
			Art. 2 pkt 1 lit. a	2. Karze pieniężnej podlega także organizacja odpowiedzialności producentów, która wbrew przepisowi art. 31 ust. 1:	

				Art. 2 pkt 1 lit. b Art. 2 pkt 2 Art. 3 pkt 1 Art. 3 pkt 2 lit. a Art. 3 pkt 2 lit. b Art. 3 pkt 3 lit. a	1) nie wydatkuje na działania związane z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem tych odpadów, co najmniej 95% środków pochodzących z wynagrodzeń, o których mowa w art. 17 ust. 7; 2) nie wydatkuje na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej środków otrzymanych na podstawie art. 19 ust. 2 pkt 1; 3) nie dokonuje w terminie wpłat na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w wysokości 10% zysku po opodatkowaniu podatkiem dochodowym. 1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1-4, 4b, 4c, 5-9, 10ba i 14 - od 10 000 zł do 500 000 zł; 4) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c-12 i 14a - od 500 zł do 20 000 zł; 4. Należności z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią dochód budżetu państwa. załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy; załącznik nr 2 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 3 do niniejszej ustawy; po załączniku nr 2 dodaje się załącznik nr 2a do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 4 do niniejszej ustawy. 5) środki, o których mowa art. 401e ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.	
--	--	--	--	---	--	--

			Art. 3 pkt 3 lit. b Art. 3 pkt 4	2c. Rada gminy, ustalając stawki opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi uwzględnia stopień, w jakim środki, o których mowa w art. 401e ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, pokrywają koszty odbierania, transportu i zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w art. 6r ust. 2 pkt 1. 3a) informację o wysokości środków, o których mowa w art. 401e ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, przekazanych gminie w roku, którego dotyczy analiza oraz ich wpływie na wysokości stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. 5c. Narodowy Fundusz jest operatorem wyodrębnionego rachunku bankowego, zwanego dalej „rachunkiem operatora”, prowadzonego w celu gromadzenia i redystrybucji środków, o których mowa w art. 18c ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. 8b) wpływy z opłat produktowych, o których mowa w art. 34 ust. 2-2b i art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi 13c) wpłat, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 8–11a, 12, 13a–13c, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na: 3) administrowanie Bazą danych o produktach i	
--	--	--	--	--	--

					opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach; Art. 401e. 1. Przychodami Narodowego Funduszu są także środki przekazane przez marszałków województw na podstawie art. 18c ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. 2. Marszałkowie województw przekazują Narodowemu Funduszowi w terminie do dnia 30 listopada danego roku informację o środkach, o których mowa w art. 18c ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, planowanych do przekazania w roku następnym. 3. Środki, o których mowa w ust. 1, powiększone o przychody z oprocentowania środków na rachunku operatora, są przekazywane w: 1) 80% na wyodrębnione rachunki bankowe gmin albo związków międzygminnych, które przejęły zadania gminy w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, 2) 2% na wyodrębniony rachunek bankowy Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego, który zapewnia obsługę dyrektora Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego, o którym mowa w art. 84b ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z przeznaczeniem na wykonywanie powierzonych mu zadań, 3) 18% na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu – w terminie 15 dni po upływie każdego miesiąca, w którym wpłynęły środki na rachunek operatora, z uwzględnieniem mechanizmu określonego w ust. 7. 4. Środki, o których mowa w ust. 3 pkt 1, są przekazywane	
--	--	--	--	--	---	--

				gminom albo związkom międzygminnym, które przejęły zadania gminy w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w roku kalendarzowym, o którym mowa w ust. 2, proporcjonalnie do: 1) masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i recyklingu na terenie poszczególnych gmin, wykazanych w sprawozdaniach, o których mowa w art. 9q ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, składanych w roku poprzedzającym rok, o którym mowa w ust. 2; 2) liczby mieszkańców danej gminy. 5. Przy podziale środków, o którym mowa w ust. 4, uwzględnia się następujące wskaźniki: 1) wskaźnik odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i recyklingu rozumiany jako wyrażony w procentach stosunek łącznej masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i recyklingu na obszarze danej gminy do łącznej masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i recyklingu na obszarze danego województwa; 2) wskaźnik ludnościowy rozumiany jako wyrażony w procentach udział liczby ludności danej gminy w liczbie ludności danego województwa, według stanu na dzień 1 stycznia poprzedniego roku, publikowany przez Główny Urząd Statystyczny. 6. Wskaźnikom, o których mowa w ust. 5, przypisuje się następujące wagi: 1) wskaźnik odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i recyklingu – 60%; 2) wskaźnik ludnościowy – 40%. 7. W przypadku, gdy kwota środków na rachunku operatora jest niewystarczająca na pokrycie w danym miesiącu 1/12 kwoty środków zaplanowanych do	
--	--	--	--	---	--

					przekazania przez marszałków województw, wskazanych w informacjach, o których mowa w ust. 2, Narodowy Fundusz może przekazać na rachunek operatora środki zgromadzone na innym rachunku bankowym Narodowego Funduszu w celu pokrycia brakującej kwoty, pod warunkiem, że takie działanie nie spowoduje niewykonania zobowiązań wynikających z umów zawartych przez Narodowy Fundusz. 8. Środki przekazane z innego rachunku bankowego Narodowego Funduszu, o którym mowa w ust. 7, powiększone o przychody z oprocentowania, podlegają rozliczeniu i zwrotowi na ten rachunek, w terminie 45 dni po upływie każdego kwartału. 9. Rozliczenia środków, o których mowa w ust. 4, Narodowy Fundusz dokonuje do dnia 30 września po upływie 2 lat od terminu przekazania przez marszałków województw sprawozdań, o których mowa w art. 9s ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, z uwzględnieniem ostatek korekt tych sprawozdań. W tym samym terminie Narodowy Fundusz informuje każdą gminę albo związek międzygminny, który przejął zadania gminy w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, o dokonaniu tego rozliczenia w zakresie dotyczącym tej gminy albo związku międzygminnego, wskazując różnicę między środkami należnymi gminie albo związkowi międzygminnemu a środkami przekazanymi zgodnie z ust. 4, jeżeli taka różnica wystąpiła. 10. W terminie 14 dni od dnia dokonania rozliczenia środków, o którym mowa w ust. 7, w przypadku wystąpienia różnicy: 1) Narodowy Fundusz ma obowiązek wyrównania różnicy gminie albo związkowi międzygminnemu – w przypadku gdy wysokość środków przekazanych tej gminie albo związkowi międzygminnemu	
--	--	--	--	--	--	--

				Art. 4 pkt 2 lit. a	zgodnie z ust. 4 jest niższa od wysokości środków należnych;	
				Art. 4 pkt 2 lit. b	2) gmina albo związek międzygminny ma obowiązek wyrównania różnicy Narodowemu Funduszu – w przypadku gdy wysokość środków przekazanych tej gminie albo związkowi międzygminnemu zgodnie z ust. 4 jest wyższa od wysokości środków należnych. 11. Do przekazanych gminom albo związkom międzygminnym przychodów z oprocentowania środków na rachunku operatora przepisy ust. 9 i 10 stosuje się odpowiednio. 12. Gminy i związki międzygminne przeznaczają otrzymane środki, o których mowa w ust. 3 pkt 1, na pokrycie kosztów odbierania, transportu i zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w art. 6r ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. 13. Różnica pomiędzy środkami, o których mowa w ust. 3 pkt 2, przekazanymi w danym kwartale, a kosztami poniesionymi w tym kwartale, podlega zwrotowi na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, w terminie 14 dni po upływie tego kwartału. 14. Środki Narodowego Funduszu zgromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych środków, przeznacza się na: 1) rozwój infrastruktury do selektywnego zbierania odpadów komunalnych; 2) rozwój instalacji przetwarzania odpadów opakowaniowych objętych systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta w procesach recyklingu;	
				Art. 4 pkt 2 lit. c		
				Art. 4 pkt 3		
				Art. 4 pkt 4 lit. a	3) sfinansowanie kosztów zatrudnienia jednego etatu w każdym wojewódzkim inspektoracie ochrony środowiska oraz pięciu etatów w Ministerstwie Klimatu i Środowiska związanych z realizacją	

				zadań związanych z systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do opakowań. w art. 49 ust. 7 w pkt 1 skreśla się wyrazy „zwany dalej „autoryzowanym przedstawicielem” we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „- organizacji samorządu gospodarczego, o których mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy, a także przedsiębiorców”, uchyla się lit. a, w lit. f dodaje się wyrazy „lub autoryzowanych przedstawicieli” 5. Autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany zamieścić w rejestrze odpowiednio wykaz wprowadzających sprzęt lub produkty w opakowaniach, którzy przekazali mu informacje, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, lub o których mowa w art. 6a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. uchyla się ust. 6 Art. 51a. W zakresie organizacji odpowiedzialności producentów, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wpisu do rejestru z urzędu dokonuje dyrektor IOS-PIB, o którym mowa w art. 84b ust. 1.	
--	--	--	--	--	--

				w pkt 1 na końcu dodaje się przecinek oraz wyrazy „oraz w rozumieniu ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi” uchyla się lit. a, d) wprowadzających produkty w opakowaniach lub autoryzowanych przedstawicieli: – informację o sposobie wykonania obowiązku zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych samodzielnie, za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów lub organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy, – informację o sposobie wykonania obowiązku osiągnięcia rocznego poziomu zbierania odpadów opakowaniowych, o którym mowa w art. 21a ust. 1 i 2 tej ustawy, samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów, – nazwę i numer rejestrowy organizacji odpowiedzialności producentów, której zlecił wykonanie obowiązku zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych lub osiągnięcia rocznego poziomu zbierania odpadów opakowaniowych, o ile została zawarta umowa z organizacją odpowiedzialności producentów, – nazwę i numer rejestrowy organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy – w przypadku wprowadzających produkty w opakowaniach wielomateriałowych lub wprowadzających środki niebezpieczne w opakowaniach, którzy przystąpili do porozumienia, o którym mowa w art. 25 tej ustawy, – wykaz producentów, z którymi autoryzowany przedstawiciel zawarł umowę, o której mowa w art. 21b ust. 2 tej ustawy, zawierający ich imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela,	
--	--	--	--	--	--

				Art. 4 pkt 5 lit. b Art. 4 pkt 6 lit. a Art. 4 pkt 6 lit. b Art. 4 pkt 7 Art. 4 pkt 8	uchyla się lit. f 2a. W przypadku organizacji odpowiedzialności producentów rejestr zawiera następujące informacje: 1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres email, 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz europejski numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, 3) wskazanie rodzajów opakowań, w stosunku do których organizacja odpowiedzialności producentów zamierza wykonywać obowiązek zapewniania recyklingu odpadów opakowaniowych, 4) informacje o zamiarze wykonywania obowiązku osiągnięcia rocznego poziomu zbierania odpadów opakowaniowych, o którym mowa w art. 21a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, 5) informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku. 2b. W przypadku organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, rejestr zawiera następujące informacje: 1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres email, 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz europejski numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, 3) informacje o zakresie i terminie realizacji zawartego przez tę organizację porozumienia z ministrem właściwym do spraw klimatu 1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres	
--	--	--	--	--	--	--

				Art. 4 pkt 9 zamieszkania lub siedziby, adres e-mail, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela - również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do kontaktu, a także szczegółowe dane producenta, który go wyznaczył, obejmujące informację o imieniu i nazwisku lub nazwie oraz adresie zamieszkania lub siedziby oraz wykaz wprowadzających sprzęt lub wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy mogą korzystać z uprawnienia, o którym mowa odpowiednio w art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym lub w art. 6a ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, 7) w przypadku wprowadzającego produkty w opakowaniach lub autoryzowanego przedstawiciela: a) kopię umowy zawartej z organizacją odpowiedzialności producentów, o ile została zawarta, b) kopię umowy, o której mowa w art. 21b ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela. w pkt 4 wyraz „producentów” zastępuje się wyrazami „wytwarzających opakowania” pkt 5 po wyrazie „opakowaniach” dodaje się wyrazy „i autoryzowanych przedstawicieli” w art. 59 w ust. 1 po wyrazach „marszałkowski województwa” dodaje się wyrazu „albo w przypadkach określonych w art. 51a, dyrektorowi IOŚ-PIB” 1a. W przypadku wyznaczenia przez producenta odpowiednio autoryzowanego przedstawiciela zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 września	
			Art. 4 pkt 10 lit. a Art. 4 pkt 10 lit. b tiret pierwsze Art. 4 pkt 10 lit. b tiret drugie		

				Art. 4 pkt 10 lit. b tiret trzecie Art. 4 pkt 10 lit. b tiret czwarte Art. 4 pkt 10 lit. b tiret szóste Art. 4 pkt 11 lit. a	2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym lub ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi i posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, wprowadzający sprzęt lub wprowadzający produkty w opakowaniach pochodzące od tego producenta może złożyć marszałkowi województwa wniosek o wykreślenie z rejestru.. Art. 60a. 1. W przypadku trwałego zaprzestania wykonywania działalności wymagającej wpisu do rejestru, organizacja odpowiedzialności producentów albo organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, jest obowiązana, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia jednej ze wskazanych okoliczności, do złożenia dyrektorowi IOŚ-PIB wniosku o wykreślenie z rejestru przy użyciu formularza elektronicznego o wykreślenie z rejestru za pośrednictwem indywidualnego konta w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami. 2. Dyrektor IOŚ-PIB wykreśla podmiot z rejestru, w drodze decyzji, niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, albo dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia, o którym mowa w art. 31a ust. 1, stała się ostateczna. w ust. 1 w pkt 2 po wyrazie „opakowaniach” dodaje się wyrazy „lub autoryzowany przedstawiciel” - opakowaniach przeznaczonych dla gospodarstw domowych, - pozostałych opakowaniach, c) masie opakowań, w tym opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych, pozostałych,	
--	--	--	--	--	---	--

				wielokrotnego użytku, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, z podziałem na poszczególne ich rodzaje, d) masie poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych, w tym odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych, pozostałych, wielokrotnego użytku, z podziałem na poszczególne ich rodzaje, a także według sposobu ich recyklingu, da) liczbie rotacji opakowań wielokrotnego użytku w podziale na opakowania jednostkowe oraz transportowe i zbiorcze, e) osiągniętych poziomach recyklingu odpadów opakowaniowych, w tym odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych, pozostałych, wielokrotnego użytku, z podziałem na poszczególne ich rodzaje, f) wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, w tym opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych, pozostałych oraz opakowań środków niebezpiecznych - w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu, poziomu zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w opakowaniach oraz poziomu selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, g) masie wywiezionych za granicę opakowań, w tym opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych, pozostałych, wielokrotnego użytku, według rodzajów materiałów, z jakich zostały wykonane – w przypadku przedsiębiorcy, który eksportuje lub dokonuje wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań lub produktów w opakowaniach,	
			Art. 4 pkt 11 lit. b		
			Art. 4 pkt 11 lit. c		
			Art. 4 pkt 11 lit. d		
			Art. 4 pkt 11 lit. e		

				Art. 4 pkt 12 Art. 4 pkt 13 Art. 4 pkt 14	3) obowiązek określony w art. 17 ust. 1 lub w art. 21a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi” w części wspólnej wyrazy „organizacja odzysku opakowań” zastępuje się wyrazami „organizacja odpowiedzialności producentów” 1b. Organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, przedkłada roczne sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1, w zakresie realizacji obowiązków, o których mowa w art. 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, obejmujące informacje oddzielnie dla każdego wprowadzającego produkty w opakowaniach, dla których wykonywała obowiązki określone w tej ustawie. użyte w ust. 2 pkt 1, ust. 3 oraz 3a pkt 2 i 3 we wprowadzeniu do wyliczenia w różnym przypadku wyrazy „organizacja odzysku opakowań” zastępuje się użytymi w tym samym przypadku wyrazami „organizacja odpowiedzialności producentów” 1) wykaz przedsiębiorców i autoryzowanych przedstawicieli, od których organizacja odpowiedzialności producentów przejęła obowiązek określony w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; do sprawozdania dołącza się wykaz wprowadzających produkty w opakowaniach, o których mowa w art. 6a ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; 3b. Organizacja odpowiedzialności producentów, o której mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce	
--	--	--	--	--	---	--

				opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, przedkłada sprawozdanie obejmujące informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 2, oddzielnie dla każdego wprowadzającego opakowania, produkty w opakowaniach i autoryzowanego przedstawiciela, dla których wykonywała obowiązki określone w tej ustawie. w art. 81 w ust. 9 skreśla się wyrazy „lub ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej” 22) Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy Rozdział VIa Nadzór nad systemami rozszerzonej odpowiedzialności producenta Art. 84b. 1. Dyrektor Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego, zwany dalej „dyrektorem IOŚ-PIB”, sprawuje nadzór nad realizacją obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta. 2. Do zadań dyrektora IOŚ-PIB należy: 1) realizacja zadań dyrektora IOŚ-PIB wynikających z przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; 2) utrzymanie i rozwój BDO; 3) przygotowywanie rocznych raportów o funkcjonowaniu systemu gospodarowania odpadami oraz sprawozdań do Komisji Europejskiej w zakresie: a) odpadów powstałych z olejów smarowych, preparatów smarowych i opon, b) pojazdów wycofanych z eksploatacji, c) zużytych baterii i akumulatorów, d) odpadów opakowaniowych, e) zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. 3. Obsługę dyrektora IOŚ-PIB, w zakresie wykonywania przez niego zadań, o których mowa w ust. 2, oraz	
--	--	--	--	---	--

					działającego przy nim organu doradczego, o którym mowa w art. 84c, zapewnia Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy. Art. 84c. 1. Przy ministrze właściwym do spraw klimatu działa rada licząca nie więcej niż 26 członków będącą organem doradczym ministra. 2. Skład i strukturę rady ustala, w drodze zarządzenia, minister właściwy do spraw klimatu, uwzględniając w składzie organu doradczego: 1) przedstawicieli urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu; 2) dwóch przedstawicieli Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska; 3) dwóch przedstawicieli Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego; 4) dwóch przedstawicieli Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej; 5) dwóch przedstawicieli strony samorządowej Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego; 6) dwóch przedstawicieli wprowadzających produkty w opakowaniach, zgłoszonych przez tych wprowadzających i cieszących się poparciem największej liczby tych wprowadzających; 7) dwóch przedstawicieli organizacji odpowiedzialności producentów, zgłoszonych przez te organizacje i cieszących się poparciem największej liczby tych organizacji; 8) dwóch przedstawicieli organizacji samorządu gospodarczego, o których mowa w art. 25 ust. 1, zgłoszonych przez te organizacje i cieszących się poparciem największej liczby tych organizacji; 9) dwóch przedstawicieli organizacji reprezentujących zbierających odpady opakowaniowe zgłoszonych przez tych zbierających i cieszących się poparciem największej liczby tych zbierających; 10) dwóch przedstawicieli organizacji	
--	--	--	--	--	--	--

					reprezentujących przetwarzających odpady opakowaniowe zgłoszonych przez tych przetwarzających i cieszących się poparciem największej liczby tych przetwarzających; 11) przedstawiciela organizacji ekologicznych o zasięgu ogólnokrajowym, które posiadają struktury organizacyjne na terenie całego kraju, zgłoszonego przez te organizacje i cieszącego się poparciem największej liczby tych organizacji. 3. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu rozpoczęcie procedury zgłaszania kandydatów na przedstawicieli podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 4-9, w organie doradczym ministra, wskazując jednocześnie miejsce i 30-dniowy termin ich zgłaszania. 4. Podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 4–9, dokonują zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3, w formie pisemnej. 5. W razie niezgłoszenia przedstawicieli przez stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego lub przez podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 4-9, minister właściwy do spraw klimatu może delegować na ich miejsce swoich przedstawicieli. 6. Członków organu doradczego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw klimatu, uwzględniając stanowiska podmiotów, o których mowa w ust. 2. 7. Przewodniczącym organu doradczego jest przedstawiciel ministra właściwego do spraw klimatu. Art. 84d. Do zadań organu doradczego, o którym mowa w art. 84c ust. 1, należy w szczególności: 1) opiniowanie proponowanych przez ministra właściwego do spraw klimatu minimalnych stawek wynagrodzenia, o których mowa w art. 18d ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; 2) opiniowanie proponowanych przez ministra właściwego do spraw klimatu stawek opłaty opakowaniowej, o których mowa w art. 18a ust. 4	
--	--	--	--	--	--	--

				ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; 3) wnioskowanie o zmianę wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia, o których mowa w art. 18d ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; 4) opiniowanie rocznych raportów o funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami; 5) przekazywanie aktualnych informacji o stanie rynku gospodarowania odpadami opakowaniowymi. Art. 84e. Członkom organu doradczego nie przysługują wynagrodzenie z tytułu członkostwa z tym organie oraz zwrot kosztów podróży i noclegów z tytułu udziału w posiedzeniu tego organu. Art. 84f. 1. W celu wykonywania zadań określonych w ustawie dyrektor IOŚ-PIB może wzywać: 1) organy gminy, 2) organizacje odpowiedzialności producentów, 3) organizacje samorządu gospodarczego, o których w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, 4) przedsiębiorców gospodarujących odpadami - do przekazania informacji, wyjaśnień lub dokumentów niezbędnych do wykonywania tych zadań. 2. Wezwanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera: 1) wskazanie zakresu informacji, wyjaśnień lub dokumentów; 2) wskazanie celu wezwania; 3) wskazanie terminu przekazania informacji lub dokumentów; 4) pouczenie o sankcjach za nieprzekazanie informacji, wyjaśnień lub dokumentów oraz za przekazanie informacji, wyjaśnień lub dokumentów nieprawdziwych lub	
			Art. 4 pkt 15		

				Art. 4 pkt 16 wprowadzających w błąd. Art. 84g. 1. Do postępowań, o których mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, przed dyrektorem IOŚ-PIB stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 285). 2. Minister właściwy do spraw klimatu pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w odniesieniu do dyrektora IOŚ-PIB w sprawach określonych przepisami niniejszej ustawy oraz ustaw, o których mowa w art. 84b ust. 2 pkt 1. Art. 84h. 1. Minister właściwy do spraw klimatu, po zasięgnięciu opinii dyrektora IOŚ-PIB, sporządza w terminie do dnia 31 października każdego roku plan wykonywania zadań, o których mowa w art. 84b ust. 2, wraz z planem finansowym. 2. Minister właściwy do spraw klimatu sprawuje nadzór nad dyrektorem IOŚ-PIB w zakresie zadań, o których mowa w art. 84b ust. 2, oraz realizacji planu, o którym mowa w ust. 1. 3. Dyrektor IOŚ-PIB w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu sprawozdanie z wykonania planu zadań, o którym mowa w ust. 1, za poprzedni rok kalendarzowy. 4. Dyrektor IOŚ-PIB w terminie do dnia 31 maja każdego roku przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu sprawozdanie z wykonania planu finansowego, o którym mowa w ust. 1, za poprzedni rok kalendarzowy. 5. W przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, jest niepełne lub budzi zastrzeżenia, minister właściwy do spraw klimatu może zażądać uzupełnienia sprawozdania lub udzielenia dodatkowych wyjaśnień w wyznaczonym przez siebie terminie. 6. Jeżeli w wyznaczonym terminie dyrektor IOŚ-PIB nie uzupełni sprawozdania lub nie złoży żądanych wyjaśnień, a także gdy złożone sprawozdanie nadal budzi	
--	--	--	--	---	--

					zastrzeżenia, minister właściwy do spraw klimatu może zlecić imiennie upoważnionym pracownikom obsługującego go urzędu przeprowadzenie kontroli w zakresie zadań wykonywanych przez dyrektora IOS-PIB. w art. 179 wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem oraz po wyrazach „art. 60 ust. 1” dodaje się wyrazy „oraz art. 60a ust. 1” Art. 180b. Kto wbrew przepisowi art. 84f ust. 1 nie przekazuje informacji, wyjaśnień lub dokumentów albo przekazuje informacje, wyjaśnienia lub dokumenty nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd, podlega karze grzywny.	
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko						
7.	Art. 1	Celami niniejszej dyrektywy są zapobieganie wpływowi niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko, w szczególności na środowisko wodne, i na zdrowie człowieka oraz zmniejszanie tego wpływu oraz zachęcanie do przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym z innowacyjnymi i zrównoważonymi modelami biznesowymi, produktami i materiałami, co przyczyni się także do efektywnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.	N	-	-	
8.	Art. 2. Ust. 1.	1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do wymienionych w załączniku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, do produktów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych i do narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne.	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
9.	Art. 2. Ust. 2.	2. W przypadkach, gdy niniejsza dyrektywa jest sprzeczna z dyrektywą 94/62/WE lub	N	-	-	

13.	Art. 3 pkt 4	4) „narzędzia połowowe” oznaczają sprzęt wykorzystywany w rybołówstwie lub akwakulturze w celu lokalizowania, chwytania lub hodowli żywych zasobów morza lub sprzęt pływający na powierzchni morza i stosowany do wabienia i chwytania lub hodowli takich żywych zasobów morza;	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
14.	Art. 3 pkt 5	5) „narzędzia połowowe stanowiące odpady” oznaczają narzędzia połowowe wchodzące w zakres definicji odpadów zawartej w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE, w tym wszelkie oddzielne elementy, substancje lub materiały, które w momencie wyrzucenia, w tym porzucenia lub utraty, takich narzędzi połowowych stanowiły ich część lub były do nich przymocowane;	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
15.	Art. 3 pkt 6	6) „wprowadzanie do obrotu” oznacza pierwsze udostępnienie produktu na rynku państwa członkowskiego;	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
16.	Art. 3 pkt 7	7) „udostępnianie na rynku” oznacza dostarczanie produktu na rynek państwa członkowskiego do celów dystrybucji, stosowania lub użytkowania w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
17.	Art. 3 pkt 8	8) „norma zharmonizowana” oznacza normę zharmonizowaną zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
18.	Art. 3 pkt 9	9) „odpady” oznaczają odpady zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE;	T	-	Definicja już istnieje w polskim prawie, art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.	
19.	Art. 3 pkt 10	10) „system rozszerzonej odpowiedzialności producenta” oznacza system rozszerzonej odpowiedzialności producenta zgodnie z definicją w art. 3 pkt 21 dyrektywy 2008/98/EC;	T	-	Definicja systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta zostanie wprowadzona projektem ustawy zmieniającej ustawę o odpadach, w art. 3 tejże ustawy (<i>pakiet odpadowy</i>).	

20.	Art. 3 pkt 11 lit. a i b	11) „producent” oznacza: a) osobę fizyczną lub prawną, mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, która – bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą umów zawieranych na odległość zgodnie z definicją w art. 2 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE (21) – zajmuje się zawodowo produkcją, napełnianiem, sprzedażą lub wywozem i wprowadzaniem do obrotu w tym państwie członkowskim produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, napełnionych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, niebędącą osobą prowadzącą działalność połowową zgodnie z definicją w art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 (22); lub b) osobę fizyczną lub prawną, mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, która zajmuje się zawodowo, w innym państwie członkowskim, sprzedażą bezpośrednio prywatnym gospodarstwom domowym lub użytkownikom niebędącym prywatnymi gospodarstwami domowymi, za pomocą umów zawieranych na odległość zgodnie z definicją w art. 2 pkt 7 dyrektywy 2011/83/UE, produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, napełnionych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, niebędącą osobą prowadzącą	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
-----	--------------------------------	--	---	---	---	--

		działalność połowową zgodnie z definicją w art. 4 pkt 28 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;				
21.	Art. 3 pkt 12 - 14	12) „zbieranie” oznacza zbieranie zgodnie z definicją w art. 3 pkt 10 dyrektywy 2008/98/WE; 13) „selektywna zbiórka” oznacza selektywną zbiórkę zgodnie z definicją w art. 3 pkt 11 dyrektywy 2008/98/WE; 14) „przetwarzanie” oznacza przetwarzanie zgodnie z definicją w art. 3 pkt 14 dyrektywy 2008/98/WE;	T	-	Definicje znajdują się w art. 3 aktualnie obowiązującej ustawy o odpadach.	
22.	Art. 3 pkt 15	15) „opakowania” oznaczają opakowania zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy 94/62/WE;	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
23.	Art. 3 pkt 16	16) „tworzywo sztuczne ulegające biodegradacji” oznacza tworzywo sztuczne zdolne do fizycznego, biologicznego rozkładu prowadzącego ostatecznie do jego rozkładu na dwutlenek węgla (CO ₂), biomasę i wodę i które, zgodnie z europejskimi normami dotyczącymi opakowań, nadaje się do odzysku poprzez kompostowanie i fermentację beztlenową;	T	Art. 1 pkt 4 lit. g	15c) tworzywie sztucznym ulegającym biodegradacji – rozumie się przez to tworzywo sztuczne zdolne do fizycznego lub biologicznego rozkładu prowadzącego ostatecznie do jego rozkładu na dwutlenek węgla, biomasę i wodę, które, zgodnie z europejskimi normami dotyczącymi opakowań, nadaje się do odzysku przez kompostowanie lub fermentację beztlenową;	
24.	Art. 3 pkt 17	17) „portowe urządzenia do odbioru odpadów” oznaczają portowe urządzenia do odbioru odpadów zgodnie z definicją w art. 2 lit. e) dyrektywy 2000/59/WE;	T	-	Odpowiednie przepisy już znajdują się art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 12 września 2012 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów i pozostałości ładunkowych ze statków.	
25.	Art. 3 pkt 18	18) „wyroby tytoniowe” oznaczają wyroby tytoniowe zgodnie z definicją w art. 2 pkt 4 dyrektywy 2014/40/UE.	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
26.	Art. 4 ust 1	1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu osiągnięcia ambitnego i trwałego zmniejszenia stosowania wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, zgodnie z ogólnymi celami unijnej polityki dotyczącej odpadów, w szczególności w	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

	zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, co ma doprowadzić do odwrócenia w znacznym stopniu tendencji wzrostowych związanych ze stosowaniem tych produktów. Środki te mają prowadzić do osiągnięcia do 2026 r., w porównaniu z 2022 r., mierzalnego, ilościowego zmniejszenia stosowania wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na terytorium danego państwa członkowskiego. Do dnia 3 lipca 2021 r. państwa członkowskie przygotowują opis środków przyjętych przez nie na podstawie akapitu pierwszego, notyfikują ten opis Komisji i podają go do wiadomości publicznej. Państwa członkowskie uwzględniają środki przedstawione w opisie w planach lub programach, o których mowa w art. 11, przy okazji najbliższej aktualizacji tych planów lub programów zgodnie z odpowiednimi aktami ustawodawczymi Unii dotyczącymi tych planów lub programów, lub są ujmowane w jakichkolwiek innych programach stworzonych specjalnie do tego celu. Środki te mogą obejmować krajowe cele w zakresie zmniejszenia stosowania, środki zapewniające udostępnianie konsumentowi końcowemu w punkcie sprzedaży produktów wielokrotnego użytku stanowiących alternatywę dla wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, instrumenty ekonomiczne, takie jak instrumenty zapewniające, aby te produkty jednorazowego użytku z tworzyw				
--	--	--	--	--	--

		sztucznych nie były bezpłatnie wydawane konsumentowi końcowemu w punkcie sprzedaży i umowy, o których mowa w art. 17 ust. 3. Państwa członkowskie mogą nałożyć ograniczenia rynkowe na zasadzie odstępstwa od art. 18 dyrektywy 94/62/WE w celu zapobiegania zaśmiecaniu tymi produktami, tak by zapewnić ich zastępowanie produktami alternatywnymi wielokrotnego użytku lub niezawierającymi tworzyw sztucznych. Środki te mogą się różnić w zależności od wpływu, jaki te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wywierają na środowisko w całym ich cyklu życia, w tym gdy zostały pozostawione w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Środki przyjęte zgodnie z niniejszym ustępem muszą być proporcjonalne i niedyskryminujące. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych środkach zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 (23), gdy ta dyrektywa tego wymaga. W celu spełnienia wymogów akapitu pierwszego niniejszego ustępu każde państwo członkowskie monitoruje wymienione w części A załącznika produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które zostały wprowadzone do obrotu oraz podjęte środki służące zmniejszeniu stosowania i składa Komisji sprawozdania z postępów, zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i art. 13 ust. 1, w celu ustanowienia wiążących unijnych celów ilościowych w zakresie zmniejszenia stosowania.			
27.	Art. 5	Państwa członkowskie zakazują wprowadzania do obrotu wymienionych w	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.

		części B załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz produktów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych.				
28.	Art. 6 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wymienione w części C załącznika produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych, mogły być wprowadzane do obrotu tylko wtedy, gdy te pokrywki i wieczka pozostają przymocowane do pojemników podczas etapu zamierzonego użytkowania produktu.	T	Art. 1 pkt 7	Art. 14b. 1. Wprowadzający produkty w jednorazowych pojemnikach z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do 3l może od dnia 1 lipca 2024 r. stosować pokrywki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych pod warunkiem, że pozostają one przymocowane do tych pojemników podczas etapu zamierzonego użytkowania produktu. 2. Do pojemników, o których mowa w ust. 1, zalicza się: 1) pojemniki stosowane do przechowywania napojów, w tym butelki na napoje wraz z ich zakrętkami i wieczkami, 2) wielomateriałowe opakowania na napoje wraz z ich zakrętkami i wieczkami. 3. Do pojemników, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się: 1) szklanych lub metalowych pojemników na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych, 2) pojemników na napoje przeznaczonych i wykorzystywanych do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego, o których mowa w art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013.	
29.	Art. 6 ust. 2	2. Do celów niniejszego artykułu metalowych zakrętek i wieczek z uszczelką z tworzyw sztucznych nie uznaje się za wykonane z tworzyw sztucznych.	N	-	-	
30.	Art. 6 ust. 3 i 4	3. Do dnia 3 października 2019 r. Komisja zwraca się do europejskich organizacji normalizacyjnych o opracowanie norm zharmonizowanych dotyczących wymogu, o którym mowa w ust. 1. Normy te uwzględniają w szczególności konieczność zapewnienia niezbędnego poziomu wytrzymałości, niezawodności i	N	-	-	

		bezpieczeństwa zamknąć pojemników na napoje, w tym na napoje gazowane. 4. Od daty publikacji w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> odniesień do norm zharmonizowanych, o których mowa w ust. 3, domniemywa się, że produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, o których mowa w ust. 1, które są zgodne z tymi normami lub ich częściami, są zgodne z wymogiem określonym w ust. 1.				
31.	Art. 6 ust. 5	5. W odniesieniu do butelek na napoje wymienionych w części F załącznika, każde państwo członkowskie zapewnia, aby: a) od 2025 r. butelki na napoje wymienione w części F załącznika, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu („butelki PET”), zawierały co najmniej 25 % tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, obliczane jako średnia dla wszystkich butelek PET wprowadzonych do obrotu na terytorium danego państwa członkowskiego; oraz b) od 2030 r. butelki na napoje wymienione w części F załącznika zawierały co najmniej 30 % tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, obliczane jako średnia dla wszystkich takich butelek na napoje wprowadzonych do obrotu na terytorium danego państwa członkowskiego. Do dnia 1 stycznia 2022 r. Komisja przyjmie akty wykonawcze określające zasady obliczania i weryfikacji celów ustanowionych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w	T	Art. 1 pkt 7	Art. 14a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów jest obowiązany zapewnić, aby opakowania te, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, zawierały wagowo co najmniej: 1) do dnia 31 grudnia 2024 r. - 25% tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, jeżeli ich głównym składnikiem strukturalnym jest politereftalan etylenu; 2) do dnia 31 grudnia 2029 r. oraz w latach następnych - 30% tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu. 2. Do butelek, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się: 1) szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych, 2) butelek na napoje przeznaczonych i wykorzystywanych do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego, o których mowa w art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013. 3. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są obowiązani zapewnić, aby opakowanie te włącznie z ich zakrętkami i wieczkami w roku 2023 zawierały udział tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu określony w przepisach	

		art. 16 ust. 2.		wydanych na podstawie ust. 11 pkt 1. 4. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są obowiązani zapewnić, aby opakowanie te włącznie z ich zakrętkami i wieczkami zawierały udział tworzyw sztucznych pochodzących w recyklingu określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 2. 5. Poziom zawartości tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, o którym mowa w ust. 1, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wykorzystana do wytworzenia butelek jednorazowego użytku na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, w tym roku kalendarzowym oraz masy wprowadzonych do obrotu takich opakowań, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, w tym roku kalendarzowym. 6. Wprowadzający produkty w opakowaniach obowiązani zapewnić w poszczególnych latach w opakowaniach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 12 co najmniej udział wagowy w tych opakowaniach materiałów pochodzących z recyklingu określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 12. 7. Udział wagowy materiałów pochodzących z recyklingu w opakowaniach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 12 nie może przekroczyć 30%. 8. Poziom zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy materiałów pochodzących z recyklingu wykorzystanej do wytworzenia opakowań w tym roku kalendarzowym oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań takiego samego rodzaju w tym roku kalendarzowym. 9. Wprowadzający produkty w opakowaniach objętych obowiązkiem zapewnienia wagowego udziału materiałów pochodzących z recyklingu jest obowiązany posiadać dokumenty potwierdzające wykorzystanie tych materiałów w opakowaniach.	
--	--	-----------------	--	--	--

					10. Wprowadzający produkty w opakowaniach są obowiązani przechowywać dokumenty, o których mowa w ust. 4, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą. 11. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, roczne minimalne poziomy udziału tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, które: 1) wprowadzający produkty w opakowaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są obowiązani osiągnąć w roku 2023, 2) wprowadzający produkty w opakowaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są obowiązani osiągnąć w latach 2025 – 2028 - biorąc pod uwagę potrzebę zwiększenia popytu na materiały pochodzące z recyklingu odpadów oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych. 12. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje opakowań, w których należy osiągnąć udział materiałów pochodzących z recyklingu oraz wysokość tego udziału w poszczególnych latach, biorąc pod uwagę potrzebę zwiększenia popytu na materiały pochodzące z recyklingu odpadów oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.	
32.	Art. 7 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy wymieniony w części D załącznika produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, który został wprowadzony do obrotu, był opatrzony widocznym, czytelnym i nieusuwalnym oznakowaniem na opakowaniu lub na samym produkcie informującym konsumentów o: a) odpowiednich metodach gospodarowania odpadami w przypadku tego produktu lub niewskazanych sposobach unieszkodliwiania odpadów w przypadku tego produktu – zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami; oraz b) obecności tworzyw sztucznych w tym	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		produkcje i o wynikającym z tego negatywnym wpływie na środowisko zaśmiecania lub innych nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów w przypadku tego produktu. Komisja ustanawia, zgodnie z ust. 2, zharmonizowane specyfikacje dotyczące oznakowania.				
33.	Art. 7 ust. 2	2. Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający zharmonizowane specyfikacje dotyczące oznakowania, o którym mowa w ust. 1; specyfikacje te: a) przewidują, że oznakowanie wymienionych w części D pkt 1, 2 i 3 załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych umieszcza się na opakowaniu handlowym lub opakowaniu zbiorczym tych produktów. Jeśli wiele towarów jednostkowych jest grupowanych w miejscu zakupu, każdy towar jednostkowy musi być opatrzony oznakowaniem na swoim opakowaniu. Oznakowanie nie jest wymagane w przypadku opakowań, których powierzchnia jest mniejsza niż 10 cm² ; b) przewidują, że oznakowanie wymienionych w części D pkt 4 załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych umieszcza się na samym produkcie; oraz c) uwzględniają istniejące dobrowolne podejścia sektorowe i zwracają szczególną uwagę na potrzebę unikania informacji wprowadzających konsumentów w błąd. Taki akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

34.	Art. 8 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie, zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE, systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta dla wszystkich wymienionych w części E załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które zostały wprowadzone do obrotu w danym państwie członkowskim.	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
35.	Art. 8 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci wymienionych w części E sekcja I załącznika do niniejszej dyrektywy produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pokrywali koszty zgodnie z zawartymi w dyrektywach 2008/98/WE i 94/62/WE przepisami dotyczącymi rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz, o ile nie są już one uwzględnione, następujące koszty: a) koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10 niniejszej dyrektywy, w odniesieniu do tych produktów; b) koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, a następnie koszty transportu tych odpadów i ich przetwarzania; oraz c) koszty sprzątania odpadów pochodzących z tych produktów, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania.	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
36.	Art. 8 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, by producenci wymienionych w części E sekcje II i III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		sztucznych pokrywali co najmniej następujące koszty: a) koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10, w odniesieniu do tych produktów; b) koszty sprzątania odpadów pochodzących z tych produktów, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania; oraz c) koszty wynikające z gromadzenia danych i sprawozdawczości zgodnie z art. 8a ust. 1 lit. c) dyrektywy 2008/98/WE. W odniesieniu do wymienionych w części E sekcja III załącznika do niniejszej dyrektywy produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, państwa członkowskie zapewniają, aby producenci pokrywali dodatkowo koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, a następnie koszty transportu tych odpadów i ich przetwarzania. Koszty te mogą obejmować utworzenie specjalnej infrastruktury do zbierania odpadów w przypadku tych produktów, na przykład odpowiednich pojemników na odpady w miejscach częstego zaśmiecania.				
37.	Art. 8 ust. 4	4. Wskazane w ust. 2 i 3 koszty, które należy pokryć, nie przekraczają kosztów niezbędnych do gospodarnego świadczenia wskazanych w tych przepisach usług i są one ustalane z zachowaniem przejrzystości między zainteresowanymi podmiotami. Koszty sprzątania odpadów są ograniczone do czynności podejmowanych przez organy publiczne lub w ich imieniu. Metoda ich obliczania musi być ustalona w taki sposób,	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		aby koszty sprzątania odpadów mogły być ustalane w proporcjonalny sposób. Z myślą o minimalizacji kosztów administracyjnych państwa członkowskie mogą ustalić wkłady finansowe na rzecz kosztów sprzątania odpadów poprzez ustanowienie odpowiednich, wieloletnich kwot zryczałtowanych. Komisja, w konsultacji z państwami członkowskimi, publikuje wytyczne odnośnie do kryteriów dotyczących kosztów sprzątania odpadów, o których to kosztach mowa w ust. 2 i 3.				
38.	Art. 8 ust. 5	5. Państwa członkowskie w jasny sposób określają role i obowiązki wszystkich odpowiednich zaangażowanych podmiotów. W odniesieniu do opakowań te role i obowiązki określa się zgodnie z dyrektywą 94/62/WE.	N	-	-	
39.	Art. 8 ust. 6	6. Każde państwo członkowskie zezwala producentom mającym siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, którzy wprowadzają produkty do obrotu w tym państwie członkowskim, na wyznaczenie osoby prawnej lub fizycznej mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium tego państwa członkowskiego jako upoważnionego przedstawiciela do celów wypełniania na jego terytorium obowiązków producenta w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta.	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
40.	Art. 8 ust. 7	7. Każde państwo członkowskie zapewnia, by producent mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na jego terytorium, który sprzedaje – w innym państwie członkowskim, w którym nie ma siedziby ani miejsca zamieszkania – produkty	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w części E załącznika oraz narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, wyznaczył upoważnionego przedstawiciela w takim innym państwie członkowskim. Upoważniony przedstawiciel jest osobą odpowiedzialną za wypełnienie obowiązków tego producenta, zgodnie z niniejszą dyrektywą, na terytorium takiego innego państwa członkowskiego.				
41.	Art. 8 ust. 8	8. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie, zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE, systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta dla wprowadzonych do obrotu w danym państwie członkowskim narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne. Państwa członkowskie, które posiadają wody morskie zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/56/WE, ustanawiają krajowy, minimalny, roczny poziom zbierania do celów recyklingu zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady. Państwa członkowskie monitorują wprowadzone do obrotu w tych państwach członkowskich narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne oraz monitorują zebrane zawierające tworzywa sztuczne narzędzia połowowe stanowiące odpady i składają Komisji sprawozdania zgodnie z art. 13 ust. 1 niniejszej dyrektywy w celu ustanowienia wiążących unijnych celów ilościowych w zakresie zbierania.	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
42.	Art. 8 ust. 9	9. W odniesieniu do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych zgodnie z ust. 8 niniejszego	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		artykułu państwa członkowskie zapewniają, aby producenci narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne pokrywali koszty selektywnej zbiórki zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady, które zostały dostarczone do odpowiednich portowych urzędów do odbioru odpadów zgodnie z dyrektywą (UE) 2019/883 lub do innych równoważnych systemów zbierania, które nie są objęte zakresem stosowania tej dyrektywy, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania. Producenci pokrywają również koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10, w odniesieniu do narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne. Wymogi określone w niniejszym ustępie stanowią uzupełnienie wymogów mających zastosowanie do odpadów ze statków połowowych w prawie Unii dotyczącym portowych urzędów do odbioru odpadów. Bez uszczerbku dla środków technicznych określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 850/98 (24) Komisja zwraca się do europejskich organizacji normalizacyjnych o opracowanie zharmonizowanych norm dotyczących projektowania narzędzi połowowych zgodnie z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym, by zachęcać do przygotowania tych narzędzi do ponownego użycia i ułatwiać możliwość recyklingu po zakończeniu eksploatacji.				
43.	Art. 9 ust. 1	1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia selektywnej zbiórki do celów recyklingu, tak by:	T	Art. 1 pkt 15	Art. 21a 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, jest obowiązany osiągnąć w 2029 r. i w latach następnych roczny poziom selektywnego zbierania odpadów	

	a) do 2025 r. ilość zebranych, stanowiących odpady produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to produkty wymieniono w części F załącznika, była wagowo równa 77 % takich produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wprowadzonych do obrotu w danym roku; b) do 2029 r. ilość zebranych, stanowiących odpady produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to produkty wymieniono w części F załącznika, była wagowo równa 90 % takich produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wprowadzonych do obrotu w danym roku. Ilość wymienionych w części F załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które wprowadzono do obrotu w danym państwie członkowskim, można uznać za równą ilości odpadów powstałych z tych produktów, w tym pozostawionych w miejscach do tego nieprzeznaczonych, w tym samym roku w tym państwie członkowskim. Aby osiągnąć ten cel, państwa członkowskie mogą między innymi: a) ustanowić systemy zwrotu kaucji; b) ustanowić cele w zakresie selektywnej zbiórki w odniesieniu do odpowiednich systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Akapit pierwszy stosuje się bez uszczerbku dla art. 10 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE.		opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w tym załączniku. 2. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, jest obowiązany osiągnąć roczne poziomy selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do 2029 r. co najmniej w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 8. 3. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1 i 2, samodzielnie albo za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów, której zlecił jego wykonanie. 4. Poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, o którym mowa w ust. 1, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a, selektywnie zebranych w tym roku oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a, w tym roku. 5. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a, zebranych w danym roku ustala się w oparciu o ilościową i jakościową ewidencję odpadów, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. 6. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazać organizacji odpowiedzialności producentów wszelkie niezbędne dane do realizacji przejętego przez nią od niego obowiązku, o którym mowa w ust. 1 i 2, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu zbierania zgodnie z ust. 4. 7. W przypadku nieprzekazania organizacji odpowiedzialności producentów danych, o których mowa w ust. 6, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej	
--	--	--	--	--

					w odniesieniu do produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a, o których nie poinformował organizacji odpowiedzialności producentów, a które wprowadził do obrotu w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu zbierania zgodnie z ust. 4. 8. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do 2030 r., które wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany osiągnąć, biorąc pod uwagę konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.	
44.	Art. 9 ust. 2	2. Komisja ułatwia wymianę informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi w zakresie odpowiednich środków umożliwiających osiągnięcie celów określonych w ust. 1, w tym w zakresie systemów zwrotu kaucji. Komisja podaje do wiadomości publicznej wyniki takiej wymiany informacji i najlepszych praktyk.	N	-	-	
45.	Art. 9 ust. 3	3. Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający metodę obliczania i weryfikacji celów w zakresie selektywnej zbiórki, określonych w ust. 1 niniejszego artykułu. Taki akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.	N	-	-	
46.	Art. 10	Państwa członkowskie podejmują środki w celu informowania konsumentów oraz zachęcania ich do odpowiedzialnego zachowania, by zmniejszyć zaśmiecenie pochodzące z produktów objętych niniejszą dyrektywą oraz podejmują środki w celu informowania konsumentów produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to produkty wymieniono w części G załącznika, i użytkowników narzędzi połowowych zawierających	T	Art. 1 pkt 12 lit. a (częściowo)	1a. Wprowadzający produkty w opakowaniach wymienionych w pkt 1-4 załącznika nr 11 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z ... r. poz. ...) w ramach publicznych kampanii informacyjnych przekazuje konsumentom informacje o: a) dostępności alternatywnych produktów wielokrotnego użytku, systemów ponownego użycia i metod gospodarowania odpadami w przypadku tych produktów jednorazowego użytku z	

		tworzywa sztuczne na temat następujących kwestii: a) dostępności alternatywnych produktów wielokrotnego użytku, systemów ponownego użycia i metod gospodarowania odpadami w przypadku tych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz na temat najlepszych praktyk w zakresie należytego gospodarowania odpadami prowadzonego zgodnie z art. 13 dyrektywy 2008/98/WE; b) wpływu na środowisko, w szczególności środowisko morskie, zaśmiecania i innego nieodpowiedniego unieszkodliwiania odpadów w przypadku tych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne; oraz c) wpływu na sieci kanalizacyjne nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów w przypadku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.			tworzyw sztucznych oraz o najlepszych praktykach w zakresie należytego gospodarowania odpadami; b) wpływie na środowisko, w szczególności środowisko morskie, porzucania i innego nieodpowiedniego unieszkodliwiania odpadów w przypadku tych produktów; c) wpływie na sieci kanalizacyjne nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów w przypadku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.	
47.	Art. 11	Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 1 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy każde państwo członkowskie zapewnia, aby środki podejmowane w celu transpozycji i wdrożenia niniejszej dyrektywy stanowiły integralną część programów środków ustanowionych zgodnie z art. 13 dyrektywy 2008/56/WE w przypadku państw członkowskich posiadających wody morskie, programów środków ustanowionych zgodnie z art. 11 dyrektywy 2000/60/WE, planów gospodarki odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów ustanowionych zgodnie z art. 28 i	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		29 dyrektywy 2008/98/WE oraz planów odbioru i zagospodarowania odpadów ustanowionych na mocy dyrektywy (UE) 2019/883 oraz by były z tymi programami i planami zgodne. Środki podejmowane przez państwa członkowskie w celu transpozycji i wdrożenia art. 4–9 niniejszej dyrektywy muszą być zgodne z unijnym prawem żywnościowym, co ma na celu zapewnienie, by higiena żywności i bezpieczeństwo żywności nie były zagrożone. W odniesieniu do materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością państwa członkowskie zachęcają do stosowania, w miarę możliwości, zrównoważonych produktów alternatywnych dla produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.				
48.	Art. 12	Dokonując oceny, czy do celów niniejszej dyrektywy pojemnik na żywność należy uznać za produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, obok wymienionych w załączniku kryteriów dotyczących pojemników na żywność, decydującą rolę odgrywa to, czy istnieje tendencja do pozostawiania go w miejscach do tego nieprzeznaczonych – z uwagi na jego pojemność lub rozmiar, w szczególności w przypadku pojemników zawierających pojedyncze porcje żywności. Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja publikuje wytyczne, w konsultacji z państwami członkowskimi, w tym w stosownych przypadkach zawierające przykłady produktów, które należy uznać do celów niniejszej dyrektywy za produkty jednorazowego użytku z tworzyw	N	-	-	

		sztucznych.				
49.	Art. 13 ust.1	1. Za każdy rok kalendarzowy państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania zawierające: a) dane dotyczące wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które wprowadzono do obrotu w danym państwie członkowskim w danym roku, aby wykazać zmniejszenie stosowania zgodnie z art. 4 ust. 1; b) informacje dotyczące środków podjętych przez państwa członkowskie na potrzeby art. 4 ust. 1; c) dane dotyczące wymienionych w części F załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które podlegały selektywnej zbiórce w danym państwie członkowskim w danym roku, aby wykazać osiągnięcie celów w zakresie selektywnej zbiórki określonych w art. 9 ust. 1; d) dane dotyczące wprowadzonych do obrotu narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz zebranych narzędzi połowowych stanowiących odpady w danym państwie członkowskim w danym roku; e) informacje o zawartości materiału pochodzącego z recyklingu w butelkach na napoje wymienionych w części F załącznika, aby wykazać osiągnięcie celów określonych w art. 6 ust. 5; oraz f) dane dotyczące odpadów pochodzących ze stosowania wymienionych w części E sekcja III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to odpady zebrano	T	Częściowo: Art. 4 pkt 10 lit. b tiret piąte Art. 4 pkt 11 lit. a tiret pierwsze	ea) osiągniętych poziomach zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w opakowaniach, z podziałem na poszczególne ich rodzaje, eb) osiągniętych poziomach selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje, 3) obowiązek określony w art. 17 ust. 1 lub w art. 21a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi	

		zgodnie z art. 8 ust. 3. Państwa członkowskie zgłaszają te dane i informacje drogą elektroniczną w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, dla którego zostały one zebrane. Dane i informacje są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu. Pierwszym okresem sprawozdawczym jest rok kalendarzowy 2022, z wyjątkiem akapitu pierwszego lit. e) i f), w przypadku których pierwszym okresem sprawozdawczym jest rok kalendarzowy 2023.				
50.	Art. 13 ust. 2	2. Do danych i informacji zgłaszanych zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie dołączają sprawozdanie z kontroli jakości. Dane i informacje są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 4.	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
51.	Art. 13 ust. 3	3. Komisja dokonuje przeglądu danych i informacji zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. Sprawozdanie to zawiera ocenę organizacji zbierania danych i informacji, źródeł danych i informacji i metody stosowanej przez państwa członkowskie, jak również kompletności, rzetelności, aktualności oraz spójności tych danych i informacji. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Przedmiotowe sprawozdanie jest sporządzane po pierwszym zgłoszeniu danych i informacji przez państwa członkowskie, a następnie w odstępach określonych w art. 12 ust. 3c dyrektywy 94/62/WE.	N	-	-	

52.	Art. 13 ust. 4	4. Do dnia 3 stycznia 2021 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające format zgłaszania danych i informacji zgodnie z ust. 1 lit. a) i b) i ust. 2 niniejszego artykułu. Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające format zgłaszania danych zgodnie z ust. 1 lit. c) i d) i ust. 2 niniejszego artykułu. Do dnia 1 stycznia 2022 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające format zgłaszania danych i informacji zgodnie z ust. 1 lit. e) i f) i ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2. Należy wziąć pod uwagę format opracowany na podstawie art. 12 dyrektywy 94/62/WE.	N	-	-	
53.	Art. 14	Sankcje Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach do dnia 3 lipca 2021 r., a także powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.	T	Art. 1 pkt 25 lit. a Art. 1 pkt 25 lit. b	1. Rozliczenie wykonania obowiązku określonego w art. 14a ust. 1 i 6, art. 17 ust. 1 oraz art. 21a ust. 1 następuje na koniec roku kalendarzowego. 2a. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący obowiązek, o którym mowa w art. 14a ust. 1 i 6, którzy nie osiągnęli wymaganego poziomu zawartości materiałów pochodzących z recyklingu, są obowiązani wnieść opłatę produktową obliczoną dla poszczególnych rodzajów opakowań. 2b. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący obowiązki, o których mowa w art. 21a ust. 1, samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producenta oraz organizacja odpowiedzialności producentów, którzy nie osiągnęli wymaganego poziomu zbierania, są obowiązani wnieść opłatę produktową. 2c. W przypadku nie osiągnięcia odpowiednio wymaganego poziomu recyklingu lub wymaganego	

				Art. 1 pkt 26 Art. 1 pkt 27 Art. 1 pkt 41 lit. a tiret piąte Art. 1 pkt 42 lit. a Art. 1 pkt 46	poziomu zbierania, o których mowa odpowiednio w art. 17 ust. 1 i art. 21a ust. 1, przez organizację odpowiedzialności producentów opłata produktowa jest wnoszona w wysokości 50% przez organizację odpowiedzialności producentów oraz w wysokości 50% przez wprowadzającego produkty w opakowaniach. 2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań z uwzględnieniem opakowań środków niebezpiecznych oraz opakowań środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do zbierania oraz do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi. 1. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odpowiedzialności producentów, pomimo ciążącego obowiązku, nie wnieśli opłaty produktowej albo wnieśli opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej. 7a) wbrew przepisowi art. 21a ust. 6 nie przekazuje organizacji odpowiedzialności producentów wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację przejętych przez nią obowiązków, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu zbierania zgodnie z art. 21a ust. 4; 1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1-4, 4b, 4c, 5-9, 10ba i 14 - od 10 000 zł do 500 000 zł;	
--	--	--	--	--	--	--

				Art. 4 pkt 10 lit. b tiret szóste	załącznik nr 2 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 3 do niniejszej ustawy f) wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, w tym opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych, pozostałych oraz opakowań środków niebezpiecznych - w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu, poziomu zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w opakowaniach oraz poziomu selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, -	
54.	Art. 15	Ocena i przegląd 1. Komisja dokonuje oceny niniejszej dyrektywy do dnia 3 lipca 2027 r. Ocena ta oparta jest na informacjach dostępnych zgodnie z art. 13. Państwa członkowskie dostarczają Komisji wszelkich dodatkowych informacji potrzebnych do dokonania oceny i przygotowania sprawozdania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. 2. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące najważniejszych ustaleń oceny dokonanej zgodnie z ust. 1. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy. W stosownych przypadkach we wniosku określa się wiążące cele ilościowe w zakresie zmniejszenia stosowania oraz określa się wiążące poziomy zbierania narzędzi połowowych stanowiących odpady. 3. Sprawozdanie obejmuje:	N	-	-	

	a) ocenę potrzeby przeprowadzenia przeglądu załącznika zawierającego wykaz produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, w tym w odniesieniu do zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych stosowanych w szklanych i metalowych pojemnikach na napoje; b) studium wykonalności dotyczące ustanowienia wiążących poziomów zbierania narzędzi połowowych stanowiących odpady i wiążących unijnych celów ilościowych w zakresie zmniejszenia stosowania, w szczególności, wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, z uwzględnieniem poziomów stosowania i już osiągniętego zmniejszenia stosowania w państwach członkowskich; c) ocenę zmian w materiałach stosowanych w objętych niniejszą dyrektywą produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, a także nowych wzorców stosowania i nowych modeli biznesowych opartych na alternatywnych produktach wielokrotnego użytku; tam, gdzie to możliwe, obejmuje to całościową analizę cyklu życia, by ocenić wpływ na środowisko takich produktów i produktów alternatywnych; oraz d) ocenę postępów naukowo-technicznych w zakresie kryteriów lub normy dotyczących biodegradowalności w środowisku morskim mających zastosowanie do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy i ich zamienników jednorazowego użytku,				
--	--	--	--	--	--

		które zapewniają całkowity rozkład na dwutlenek węgla (CO₂), biomasę i wodę w czasie wystarczająco krótkim, aby te tworzywa sztuczne nie były szkodliwe dla organizmów morskich i nie dochodziło do ich kumulacji w środowisku. 4. W ramach oceny przeprowadzonej zgodnie z ust. 1 Komisja dokonuje przeglądu podjętych w związku z niniejszą dyrektywą środków dotyczących wymienionych w części E sekcja III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i przedstawia sprawozdanie zawierające najważniejsze ustalenia. Sprawozdanie zawiera również analizę wariantów odnośnie do wiążących środków służących zmniejszeniu ilości odpadów pochodzących ze stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to produkty wymieniono w części E sekcja III załącznika, w tym możliwość ustanowienia wiążących poziomów zbierania dla tych odpadów. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy.				
55.	Art. 16	Procedura komitetowa 1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N	-	-	

56.	Art. 17	Transpozycja 1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 3 lipca 2021 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Jednocześnie państwa członkowskie stosują środki niezbędne do wykonania: — art. 5 – od dnia 3 lipca 2021 r., — art. 6 ust. 1 – od dnia 3 lipca 2024 r., — art. 7 ust. 1 – od dnia 3 lipca 2021 r., — art. 8 – do dnia 31 grudnia 2024 r., a w odniesieniu do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych przed dniem 4 lipca 2018 r. i w odniesieniu do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w części E sekcja III załącznika – do dnia 5 stycznia 2023 r. Przyjęte przez państwa członkowskie przepisy, o których mowa w niniejszym ustępie, zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odesłania określany jest przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. 3. Pod warunkiem osiągnięcia ustanowionych w art. 4 i 8 celów i zadań w zakresie gospodarowania odpadami, państwa członkowskie mogą dokonać transpozycji przepisów określonych w art. 4 ust. 1 i w art. 8 ust. 1 i 8, z wyjątkiem w zakresie wymienionych w części E sekcja	N	-	-	
-----	---------	--	---	---	---	--

		III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, w drodze umów zawieranych między właściwymi organami a zainteresowanymi sektorami gospodarki. Umowy takie muszą spełniać następujące wymogi: a) być możliwe do wyegzekwowania; b) określać cele i odpowiadające im terminy realizacji; c) być publikowane się w krajowych dziennikach urzędowych lub w dokumentach urzędowych, które są w równym stopniu dostępne dla opinii publicznej, i być przekazywane Komisji; d) wyniki osiągnięte w ramach umowy są regularnie monitorowane, przekazywane właściwym organom i Komisji oraz podawane do publicznej wiadomości na warunkach określonych w umowie; e) właściwe organy ustanowią przepisy służące badaniu postępów osiągniętych w ramach umowy; oraz f) w przypadku nieprzestrzegania umowy państwa członkowskie wprowadzą w życie odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy za pomocą środków ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.				
57.	Art. 18	Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N	-	-	
58.	Art. 19	Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N	-	-	
59.	Załącznik A	CZĘŚĆ A Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 4 dotyczącym zmniejszenia stosowania	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		1) Kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka; 2) pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która: a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos, b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu <i>fast food</i> lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.				
60.	Załącznik Część B	CZEŚĆ B Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 5 dotyczącym ograniczeń w zakresie wprowadzania do obrotu 1) Patyczki higieniczne, z wyjątkiem patyczków objętych zakresem stosowania dyrektywy Rady 90/385/EWG lub dyrektywy Rady 93/42/EWG; 2) sztućce (widelce, noże, łyżki, pałeczki); 3) talerze; 4) słomki, z wyjątkiem słomek objętych zakresem stosowania dyrektywy 90/385/EWG lub dyrektywy 93/42/EWG; 5) mieszadełka do napojów; 6) patyczki mocowane do balonów i służące do tego, by balony się na nich opierały, w tym mechanizmy tych patyczków, z wyjątkiem balonów do użytku	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów; 7) pojemniki na żywność wykonane z polistyrenu ekspandowanego, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która: a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos, b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność; 8) wykonane z polistyrenu ekspandowanego pojemniki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka; 9) wykonane z polistyrenu ekspandowanego kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka.				
61.	Załącznik Część C	CZĘŚĆ C Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 6 ust. 1–4 dotyczącym wymogów dotyczących produktów Pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie:	T	Art. 1 pkt 7	Art. 14b. 1. Wprowadzający produkty w jednorazowych pojemnikach z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do 3l może od dnia 1 lipca 2024 r. stosować pokrywkę i wieczko wykonane z tworzyw sztucznych pod warunkiem, że pozostają one przymocowane do tych pojemników podczas etapu zamierzonego użytkowania produktu. 2. Do pojemników, o których mowa w ust. 1, zalicza się: 1) pojemniki stosowane do przechowywania napojów, w tym butelki na napoje wraz z ich zakrętkami i wieczkami, 2) wielomateriałowe opakowania na napoje wraz z ich	

		a) szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych; b) pojemniki na napoje przeznaczone i wykorzystywane do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego zgodnie z definicją w art. 2 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013.			zakrętkami i wieczkami. 3. Do pojemników, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się: 1) szklanych lub metalowych pojemników na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych, 2) pojemników na napoje przeznaczonych i wykorzystywanych do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego. o których mowa w art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013.	
62.	Załącznik Część D	CZĘŚĆ D Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 7 dotyczącym wymogów dotyczących oznakowania 1) Podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów; 2) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego; 3) wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi; 4) kubki na napoje.	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	
63.	Załącznik Część E	CZĘŚĆ E I. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 8 ust. 2 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta 1) Pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która: a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos, b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz c) jest gotowa do spożycia bez dalszej	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

		obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu <i>fast food</i> lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność; 2) paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki; 3) pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych; 4) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka; 5) lekkie plastikowe torby na zakupy zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1c) dyrektywy 94/62/WE. II. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 8 ust. 3 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta 1) Chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego; 2) balony, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród			
--	--	--	--	--	--

		konsumentów. III. Inne produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 8 ust. 3 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta Wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi.				
64.	Załącznik Część F	CZEŚĆ F Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 9 dotyczącym selektywnej zbiórki i art. 6 ust. 5 dotyczącym wymogów dotyczących produktów Butelki na napoje o pojemności do trzech litrów, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie: a) szklane lub metalowe butelki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych, b) butelki na napoje przeznaczone i wykorzystywane do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego zgodnie z definicją w art. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 609/2013.	T	Art. 1 pkt 45 Załącznik nr 2	po załączniku nr 1 dodaje się załącznik nr 1a do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy -	
65.	Załącznik Część G	CZEŚĆ G Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 10 dotyczącym upowszechniania wiedzy 1) Pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która: a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos, b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie,	T	-	Przepisy zostaną transponowane odrębnym projektem ustawy.	

	w tym pojemniki na żywność typu <i>fast food</i> lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność; 2) paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki; 3) pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych; 4) kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka; 5) wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do używania łącznie z wyrobami tytoniowymi; 6) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i przednio nawilżone chusteczki do użytku domowego; 7) balony, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów; 8) lekkie plastikowe torby na zakupy zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1c) dyrektywy 94/62/WE; 9) podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów.			
--	---	--	--	--